

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

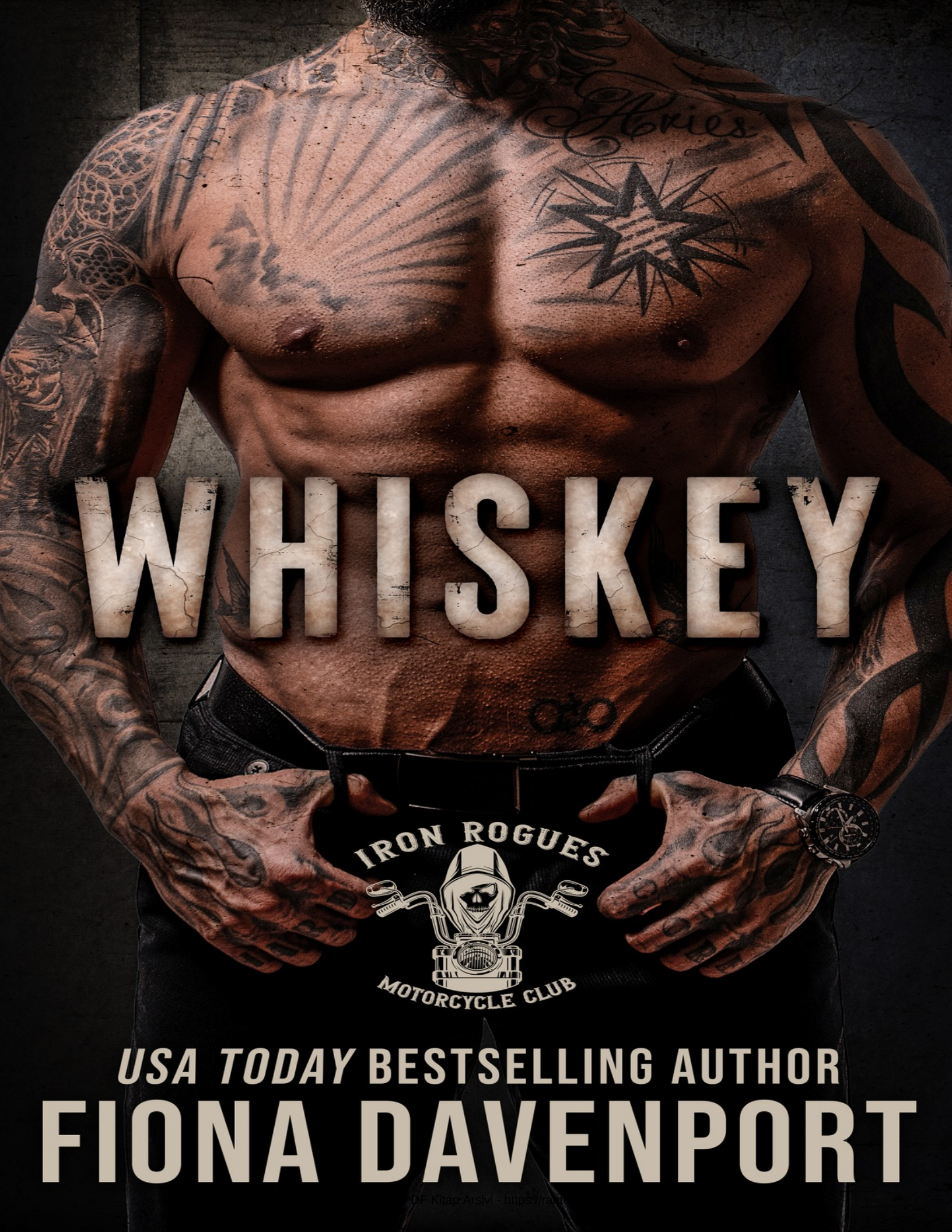
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

WHISKEY

IRON ROGUES
MOTORCYCLE CLUB

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
FIONA DAVENPORT

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

WHISKEY

IRON ROGUES MC

FIONA DAVENPORT

Telif hakkı© 2024 yazar Fiona Davenport

Kapak tasarımı Elle Christensen

Düzenleme Jenny Sims (Editing4Indies)

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

İÇİNDEKİLER

[Viski](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Sonsöz](#)

[Epilog](#)

[Yazar Hakkında](#)

WHISKEY

Zane "Whiskey" Thomas bir dadıya ihtiyacı olacağını hiç düşünmemişti. Ta ki hiç tanımadığı küçük yeğeninin bekar babası olana kadar.

. Bu da Ellery Grace'i hayatına soktu.

Onun için çok gençti ve motosiklet kulüpleri hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Ama bu Whiskey'nin Ellery'ye sahip çıkmasını engellemeyecekti.

"Zane Thomas?"

Gerçek adımı duyduğumda, dövme tabancamı temizlemekten başımı kaldırdım ve başımı bölmenin müşterilerime mahremiyet sağlamak için istasyonumu diğerlerinden ayırdım.

Lacivert bir pantolon ve beyaz düğmeli bir gömlek giymiş yaşlı bir kadın ön masanın yanında durmuş, gözleriyle odayı tarıyordu. Sıkıcı kıyafetini, başının arkasında bir şey şeklinde toplanmış gri saçlarını ve ayağındaki alçak, düz siyah topuklu ayakkabıları göz önünde bulundurduğumda, dövme yaptırmak için geldiğinden şüpheliydim. Ama yine de... insanların dış görünüşlerinin altında ne sakladıklarını asla bilemezsiniz. Kasabadaki ilkel ve düzgün kütüphanecinin bir kalçasında Molly'nin onun için yaptırdığı bir jartiyer kemeri dövmesi vardı.

"Ben Zane Thomas," dedim kadına, tekerlekli taburemi geri çekip ayağa kalkarken. "Buralarda insanlar bana Whiskey der." Iron Rogues MC'ye katıldığımdan beri ailem dışında yasal ismimi kullanan pek olmamıştı.

"Hmmm," dedi cevap olarak, yani ne düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Size yardımcı olabilir miyim?"

"Benim adım Jolene Harris. Lauren Donovan adında bir kız kardeşiniz var, doğru mu?"

Gözlerim kısıldı ve dükkânın önüne doğru ilerledim. "Şimdi ne halt istiyor?" Hırladım.

Ablam birkaç yıl önce ailemizle olan tüm köprülerini yakmıştı. Lauren lisedeyken uyuşturucuya başlamıştı ve yardım almasına rağmen uzun süre ayık kalamamıştı.

Tennessee'de en çok aranan dövme sanatçılarından biriydim ve kulübün dövme salonu Iron Inkworks'ün yarısına sahiptim. Ayrıca, pek de yasal olmayan faaliyetlerimizden de pay alıyordum. Bu yüzden Lauren o gün kime borcu varsa ondan kurtulmak için bana para istemeye gelirdi. Sonunda ona olanak sağladığımı kabul ettim ama onunla ilişkiyi kestiğimden annemin imzasını taklit etti ve ailemin tasarruf hesabını boşalttı.

Onlardan çalmak aklımın alamayacağı bir şeydi. Babamın omurgasını birbirine kaynaştıran ve ona sürekli acı veren nadir bir hastalığı vardı, bu yüzden annem zamanını ona bakarak geçiriyordu.

Aileme maddi olarak bakabilirdim, bu yüzden peşinden polisleri göndermedim. Bununla birlikte, Lauren ile temasa geçmeyi başardım ve onu bir daha gelirse onu hapse attıracağım konusunda uyardım.

Bu kadının kız kardeşimle ne ilgisi olduğunu hayal bile edemiyordum çünkü Lauren'ın dünyasına aitmiş gibi görünmüyordu.

"Kız kardeşinizin birkaç gün önce vefat ettiğini bildirmekten üzüntü duyuyorum," dedi Jolene, ses tonu ve yüz ifadesi sempatikti.

"Aşırı doz mu?" Tahmin ettim. "Yoksa satıcılarından biri sonunda onu yakaladı mı?"

Jolene kaşlarını çatı ve saçlarını okşadı, biraz garip görünüyordu. "Um... araba kazası. Ayrıntıları sormadım. Her neyse, ben kız kardeşinizin yaşadığı Kentucky'deki kasabada aile hizmetleri için vaka yöneticisiyim."

Aile hizmetleri mi? Kollarımı göğsümde kavuşturup ona baktım, kafam karışmıştı ve bu saçmalıkla uğraştığım için çok sinirlenmiştim. Belki de Lauren gittiği için biraz üzölmeliydim ama çocukken sahip olduğum kız kardeşimin yasını uzun zaman önce tutmuşum.

"O ben değil, ailem olurdu," diye mırıldandım.

"Normal koşullarda evet," diye kabul etti. "Ama bir bebeğe bakacak durumda değiller."

Sözleri karşısında yüzüm kızardı.

"Bir ne?" "Kız kardeşin-"

Jolene'in sözleri ön masanın arkasından gelen bir bebek ağlamasıyla kesildi. Dönüp yüzü yumuşadı.

Doğrulduğunda kucağında minik bir bebek tutuyordu.

"Söylediğim gibi. Kız kardeşiniz geride üç haftalık bir kız çocuğu bıraktı." Aramızdaki mesafeyi kapattı ve ağlayan bebeği uzattı, belli ki onu almamı bekliyordu. "Doğum belgesinde babası yazmıyor ve yaşayan en yakın akrabası sizsiniz, dolayısıyla Corinne'in velayeti sizde."

Ne yapacağımı şaşırılmış bir halde bir an duraksadım. Bebekler hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Ama Jolene onu göğsüme doğru itti ve kollarım otomatik olarak açılarak bebeği koymasına için bir beşik oluşturdu.

Küçük kızın çığlıkları hemen yumuşayıp iniltiye dönüştü ve viski rengi gözlerini kırıştırarak bana baktı. Tam olarak benimkilerin rengindeydiler... yol ismini de bu şekilde kazanmışım. Corinne de benimle aynı koyu saç rengine ve zeytin ten rengine sahipti.

Göğsümde bir şey çatladı ve sıcaklığın yayılıp kıvrıldığını hissettim. Ebeveynlerin yaptığını gördüğüm bir şeyi hatırladım ve onu susturmak umuduyla ileri geri adım atmaya başladım.

"Eğer yeğeninizi büyütme istemediğinize karar verirsiniz, onu evlat edinmek için sosyal hizmetlerle birlikte çalışabilirsiniz. Ancak size şunu söyleyebilirim ki yeğeniniz bir doktor tarafından muayene edildi ve gayet sağlıklı. Görünüşe Lauren hamileyken temiz kalmış."

Cevap vermek için ağzımı açtım ama ağzımdan bir şey çıkmadı, ben de Corinne ile yürümeye devam ettim. Kız kardeşime ne kadar kızgın olsam da, bu güzel kız çocuğunu riske atmayacak kadar güçlü olduğu için küçük bir teşekkür gönderdim.

Jolene gülümsedi ve bana bir kart uzattı. "Herhangi bir sorunuz olursa lütfen beni arayın. Dosyayı sosyal hizmet uzmanlarından birine devrettiğim için yerel çocuk hizmetleri ofislerinden biri sizinle ilgilenecek."

Tekrar masanın arkasına eğildi, sonra bebek bezi çantası ve bebek koltuğu olduğunu tahmin ettiğim şeyi tezgâhın üzerine koydu. Sonra veda etti ve gitti.

Bir şey söyleyemeyecek kadar sersemlemiştim ve Corinne'in çığlıkları yeniden yükseldi. Büyük, dövme kollarımın arasında çok küçük ve masum görünüyordu. Dikkatlice onu göğsüme doğru kaydardım ve bir o yana bir bu yana zıplattım.

Gözlerim duvardaki saate takıldı ve inledim. "Kahretsin, on dakika içinde ikinci seans için gelecek bir müşterim var. Ne yapacağım ben şimdi?"

"Merak etmeyin, bugünlük ona ben bakabilirim," dedi Dahlia - başkanımın yaşlı hanımı- Corinne'i kollarımdan almak için koşarak yanıma gelirken.

Başkan yardımcıma ait olan Molly, "Ve bebek eşyalarını stoklamaya başladık bile, böylece potansiyel müşterilerden biri ihtiyacı olan başka bir şeyi almak için dışarı çıkarken o da bazı şeyleri ödünç alabilir," diye ekledi.

Ona doğru baktım ve o zaman birkaç adım arkamda duran Elise ve Blakely adındaki diğer yaşlı kadınları da fark ettim.

Cebinden telefonunu çıkaran Blakely, "Ne alacağını bilmesi için bir liste üzerinde çalışabilirim," diye teklif etti.

"Teşekkürler," diye mırıldandım. "Bu kısa vadede işe yarar ama sanırım lanet olası bir dadı bulmam gerekecek."

Annemin Corinne'e bakmayı teklif edeceğini biliyordum ama babamın durumu olmasa bile, kız kardeşimi ve beni geç yaşta doğurdukları için yaşlı taraftaydılar.

Elise ellerini çırpı ve ayaklarının üzerinde zıpladı. "Ohh- hh, mükemmel kişiyi tanıyorum! Onunla geçen hafta kütüphanede tanıştım."

Gözlerimi ona diktim ama sesimi yumuşak tutarak, "Yani bu hatunu çok az tanıyorsun?" dedim.

Bebeğime rastgele bir kadının bakmasını istediğimden emin değildim. *Vay be*. Küçük kızım mı? Onu sadece beş dakikadır tanıyorum. Onu kendim gibi görüyor olamazdım, değil mi?

"Yani, eminim onun geçmişini araştırırsınız ama oradayken gönüllü olarak çalışıyordu." Elise bana gülümsedi. "Çocukları sevdiğini zaten biliyorum çünkü büyük bir gruba kitap okuyordu. Bunu ne sıklıkla yaptığını sordum çünkü o harika biri ve haftada iki kez orada oluyor. Kütüphaneci ona tam zamanlı bir iş teklif edebilmeyi dilediklerini söyledi çünkü lise ikinci sınıftan beri çalıştığı gündüz bakım merkezi kapanmış ve şimdi tam mezun olduğu sırada işsiz kalmış. Hem de bir dönem erken."

"Vay be, kızım." Molly takdirkâr bir ıslık çaldı. "Pratik olarak onun tüm hayat hikayesini almışsın."

Dahlia bebeği ileri geri salladı. "Ve kulağa mükemmel bir dadı olacaktı gibi geliyor."

"Sanırım öğreneceğiz," diye kabul ettim, zil çaldığında kapıya baktım ve müşterim stüdyoya girerken çenemi kaldırdım.

Büyük dövmesinin bir bölümünü renklendirmeye çalışırken, az önce olanları kafamda milyonlarca kez gözden geçirdim. Gerçekten bekâr bir baba olmayı düşünüyor muydum? Şaşırtıcı bir şekilde, Corinne'i başka birinin büyüteceği düşüncesi midemi ekşitti.

Kendime, torunlarına bakıp büyütmezsem ailemin çok kızacağını söyledim. Ama hiçbir zaman kendime yalan söyleyen biri olmadım, bu yüzden Corinne'i kollarımda tuttuğum birkaç dakika içinde ona bağlandığımı hemen itiraf ettim.

O küçük zaman diliminde benim küçük kızım olmuştu ve onu korumak, mutlu ve sevilerek emin olmak için her şeyi yapacağımı biliyordum.

I Çocukluğumda kütüphaneye gitmekten her zaman keyif almışım, ancak liseden mezun olabilmek için gerekli olan gönüllü çalışma saatleri için çocuklara kitap okumaya başladığımda kütüphane en sevdiğim yerlerden biri haline geldi. Kitaplarda bulunabilecek neşeyi keşfettikçe gözlerinin parladığını görmek, onların hayatları üzerinde gerçekten bir etkim olduğunu hissettirdi. Bu yüzden kapıdan her geçtiğimde

Benim mutlu yerim.

Dolaşım masasına yaklaştığımda baş kütüphaneciye gülümsedim. "Hey, Lilli."

"İyi günler, Ellery." Başını okuma köşesine doğru eğdi. "Umarım hazırsınızdır çünkü bugün her zamankinden daha büyük bir kalabalığınız var."

"Harika!" Çantamdan bir çocuk kitabı çıkarırken gülümsemem genişledi. "Umarım hepsi ejderha hayranıdır çünkü bugün okumayı planladığım şey buydu."

"Eminim bayılacaklardır."

Bu güvenceyle kütüphanenin arka tarafına doğru , beni bekleyen kalabalığı görünce gözlerim büyüdü. Normalde masal saatime on-on beş çocuk katılırdı ama bugün yirmi çocuk vardı. Ama beni şaşırtan çocukların sayısı değil, yanlarındaki yetişkinlerdi. Ve sırtı bana dönük olan adamın arkasında Iron Rogues MC arması olan deri bir yelek giyiyor olmasıydı.

Okuma çemberimde bir ya da iki babanın olması alışılmadık bir durum değildi ama çocukların çoğuna anneler eşlik ederdi. Ve bildiğim kadarıyla, geçmişte gelen babaların hiçbiri motorcu değildi. Ta ki şimdiye kadar.

Bakışlarım grubun üzerinde gezinirken, mavi gözlü güzel sarışını tanıdım. Elise'le geçen hafta buraya geldiğinde biraz sohbet etmiştik. Kolunu omzuna atmış olmasına bakılırsa, yanında duran adamın kocası olduğunu tahmin ediyordum. Küçük gruplarındaki diğer adama benzer bir yelek giymişti ama önündeki daha küçük yamaları bu kadar uzaktan okuyamadım. Onun da bir motorcu olduğunu düşündüm, ki bu da bir doktorla evli olduğunu söylediği için biraz şaşırtıcıydı. Sanırım bu, motosiklet kulüpleri hakkında ne kadar az şey bildiğimi gösteriyordu.

Yaklaştığımda Elise bana sırtıttı ve el salladı. Yüz ifademin, kocası ve arkadaşının okuma köşemde ne kadar yersiz göründüklerine dair düşüncelerimi ele vermemesini umarak bu jeste karşılık verirken yanaklarım ateşle doldu.

Garipliğimi örtmek için odağımı parlak mavi halının üzerinde daire şeklinde oturan çocuklara çevirdim. "Okuma zamanı için hazır mısınız?"

Timmy poposunun üzerinde zıplayıp ellerini çırparak bana gülümsedi. "Bayan Ellery sonunda geldi!"

"Yaşasın!" Sally neşelendi.

Beni dinlemeye gelen bir grup çocuğun sıcak karşılaması karşısında kalbim eridi. Ama bu, ilk okuma zamanımdan beri gelen Timmy' takılmama engel olmadı.

"Sonunda, ha?" Parmağımı bileğimdeki saatin kadranına vurdum. "Bana öyle geliyor ki tam zamanında geldim."

Başını sertçe sallayarak, "Hayır, sonsuza kadar bekleyeceğim," diye itiraz etti.

Annesi bana özür dileyen bir gülümseme fırlattı, ama ben onun endişesini el sallayarak geçiştirdim. Timmy'nin şamatacı kişiliğine alışmıştım. En sevdiklerimden biri olmasının bir nedeni de buydu.

Tek çocuktum ama bu durum çocukları sevmeme engel olmamıştı. Anneme göre, bebeklerle birlikte olmaktan bu kadar hoşlanmamın bir nedeni de buydu - çünkü küçükken çok istediğim küçük erkek ya da kız kardeşimi bana hiç vermedikleri gerçeğini telafi etmeye çalışıyordum.

Sebepe ne olursa olsun, çocuklarla çalışabileceğim başka bir iş bulabilmeyi gerçekten umuyordum çünkü onlarla uğraşmanın çoğu yetişkinden çok daha kolay olduğunu düşünüyordum. Açık kitap olma eğiliminde oldukları için çocukların ne düşündüğünü asla tahmin etmek zorunda kalmamanızı takdir ediyordum. Timmy'nin şu anda annesine dik dik bakmak için dönüp durması gibi.

Kollarını ince göğsünde kavuşturarak, "Nasıl oldu da bir saattir buradayız anne?" diye mırıldandı.

Gülerek başını salladı. "İyi deneme, ufaklık. Ama buraya sadece on beş dakika önce geldik."

"Sanki sonsuza kadar sürecekmış gibi geldi," diye homurdandı ve derin bir iç çekti.

"Sanırım kitap okumaya başlasam iyi olacak, böylece zaman akmaya başlayacak çünkü çok eğleneceğiz," diye öneride bulundum ve çocukların arasından dikkatlice geçip eşyalarımı kullandığım büyük sandalyenin yanındaki yere bıraktım. Yerleştikten sonra başımı kaldırıp baktım ve yüzümdeki gülümsemeyi korumak için mücadele ettim.

Onun yanında duran diğer adam, viski kahvesi gözlerinde, geniş göğsünün önündeki taşıyıcıda duran bebekle çelişen hınzır bir parıltıyla bana baktı. Fırfırlı pembe bir kıyafet giymiş olan kadın, adama kıyasla minicik görünüyordu. Muhtemelen öyleydi çünkü adam yaklaşık bir buçuk metrelik saf kas yığınınına benzerken, kız henüz bir haftalık, narin bir bebektir.

Kalın, siyah saçları yataktan yeni kalkmış gibi görünüyordu ve sakalı yakışıklı yüzünün alt yarısını kaplıyordu. Boynundaki ve ellerindeki siyah mürekkep sert görünümüne katkıda bulunuyordu... ve onu daha da seksi yapıyordu.

Daha önce hiç deneyimlemediğim bir şekilde ona çekildiğimi hissettim, bu da benim ligimin çok dışında olduğu için hiçbir anlam ifade etmiyordu. Onun gibi görünen, benden yaklaşık on yaş büyük olan ve bir motosiklet kulübünün üyesi olan bir adamın her gün önüne çıkan kadınlar olmalıydı. Ve güzel kızına bakılırsa, onlardan birini çoktan kendi kızı olarak sahiplenmişti.

Bakışlarımı ondan uzaklaştırmaya zorlayarak -ve karnımdaki ağrıyı için kalçalarımı sıkarak- elimdeki kitaba odaklanmaya çalışırken birkaç kez göz kırptım. Birkaç çocuk kitabın kapağına bakıp soluk soluğa kalırken kelimeler gözlerimin önünden geçti.

"Oooh, ejderhalar," diye ciyakladı Sally. "Ejderhalara bayılırım," diye neşelendi Timmy.

Onların heyecanı beni sersemliğimden kurtardı ve kitabı herkesin görebileceği şekilde yukarı kaldırdım. "Doğru, bugünün kitabı kanatları geç çıkan bir ejderha hakkında, bu yüzden herkesten daha büyükken uçmayı öğrenmek zorunda. Bebek olarak gördüğü diğer çocuklarla birlikte ders aldığı için biraz utanıyor ama bu dersler ona uçmaktan daha fazlasını öğretiyor."

Herkesin dikkati üzerimdeyken -görmezden gelmek için elimden geleni yaptığım seksi motorcu da dahil olmak üzere- kitaba daldım. Ama her zamanki gibi hikâyenin içinde kaybolmadım. Çocuklara kitap okuduğum süre boyunca onun farkındaydım. Öyle ki ejderha sesimi çıkarırken birkaç kez sesim çatladı.

Neyse ki çocuklar benim oyundan düştüğümü fark etmediler. "Son "a geldiğimde, her zaman yaptıkları gibi başka bir hikaye için yalvardılar. Ben de çantamdan ikinci bir kitap çıkardım ve onlara onu da okudum. Bu bittiğinde, okuma çemberimin müdavimi olan çocuklar ayağa fırladılar ve bana hızlıca teşekkür ettikten sonra ailelerine koştular. Diğer çocuklar da onları örnek aldı ve eve götürmek üzere çoğu ejderha temalı olan kitapları seçmek için kitaplıklara doğru bir yarış başladı.

Elise bana merhaba demek için yanıma geldi ve sonra yanında getirdiği iki adama döndü. "Bu benim kocam Toby. Ve arkadaşımız Whiskey, yeni kızı Corinne ile birlikte."

"Umm, merhaba." Yumurtalıklarım bu manzara karşısında yanarken, güzel bebeği tutan seksi motorcuya aval aval bakmamak için elimden geleni yaptım.

"Zane," diye mırıldandı.

"Pardon?" Kaşlarım birbirine çarparak sordum.

"Benim adım Zane," diye açıklarken bakışları yüzümde kilitli kaldı.

"Oh."

"Bu arada, bazı hamilelik kitaplarına bakmak istiyorum." Elise kocasının kolundan çekerek onu kütüphanenin kurgusal olmayan bölümüne sürükledi.

Böylece Zane, Corinne ve ben okuma köşesinde yalnız kaldık... ve kalbim hızla çarpıyordu. Söyleyecek bir şey ararken, "Kütüphanede okuma zamanı için biraz küçük ama bu kadar erken bir alışkanlık edinmesi iyi olur" diye geveledim.

"Okumak için gelmedim."

Başımı yana eğerek, "Elise ve kocasının peşine mi takıldın?" diye sordum.

"Hayır, senin için geldim."

Bu söylemesini beklediğim son şeydi... ama aynı zamanda ağzından çıkmasını hayal edebileceğim bir şeydi. "Yaptın mı?"

"Bir dadıya ihtiyacım var ve senin bu işi kabul edeceğini umuyorum."

I Sahiplenici, saplantılı bir Neandertal'e dönüşme içgüdülerime boyun eğmediğim için kendimi zihinsel olarak okşadım.

Evet, evli kardeşlerimden bunun sonunu asla duymayacaktım. Ve bunu yakında duyacaklardı çünkü Blade'in ağzını kapalı tutmasına imkan yoktu.

Ellery gözlerini kırptırdı, uzun, kalın kirpikleri muhteşem gözlerini bir saniyeliğine gizledi. Kalp şeklindeki yüzü için neredeyse fazla büyüktüler ama onun için kesinlikle mükemmellerdi ve çok etkileyiciydiler.

Onu kütüphanede andan itibaren duygularını gözlerinden ve yüzünden okuyabiliyordum. Benim olduğumu anlamam için gereken tek şey buydu. Ama sonra bakışlarım onun vücuduna kaydı ve kutsal cehennem... o lanet olası bir nakavttı. Onu ilk gördüğümde göğsümde hissettiğim sıcaklık hızla içime, oradan da sikime yayıldı ve beni kaya gibi sertleştirdi.

Corinne'in bebek taşıyıcısını hızlıca değiştirdim, böylece onu önümde tutuyordum ve bariz uyarılma durumumu gizliyordum.

Dolgun dudakları öpüşmek için yaratılmıştı ve aletimin etrafına sarıldığında muhteşem görüneceklerdi. İpeksi açık kahverengi saçları yumuşak dalgalar halinde omuzlarının hemen altına kadar sarkıyor, bir kısmı neredeyse dizlerimi bükcek büyüklükteki göğüslerinin üzerinde duruyordu. Neredeyse ellerimden döküleceklerdi ve o destansı tümsekleri becerdiğimi hayal ettiğimde sikim biraz sızdı.

İncelememe devam ederken memnuniyetle gülümsedim. Uzun boyluydu.

-Yine de onun üzerinde yükseliyordum. Kalın belini, kıvrımlı kalçalarını ve sert uyluklarını gördüğümde içimde oluşan açlıkla dudaklarımı yaladım. Sonra dönüp küçük bir çocukla konuşmak için eğildi ve yuvarlak, geniş kıcını gördüğümde ağzım sulandı. *Hay sikeyim*. O kadar mükemmeldi ki.

Sıska olmamasını sevdim. Zayıf kadınlara karşı olduğumdan değil ama bana hitap etmiyorlardı. Ben iri bir adamdım ve bana uyan ve seks zorlaştığında kırılmayacak bir kadın istiyordum.

Bir çocuğun gülme sesi beni şehvet dolu sersemliğimden kurtardı ve nerede hatırladım. *Kahretsin*. Onu korkutup kaçırmadan önce kendimi kontrol altına almam gerekiyordu.

Kızıma baktım ve derin, temizleyici bir nefes alarak ona odaklandım. Huzur içinde uyuyordu, dudakları tatlı bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. Daha önce hiç hissetmediğim bir sevgi göğsümde kabardı ve zihnim diğer her şeyden arındı.

"Dadı mı?" Ellery inanılmaz gözlerini bir kez daha kırıştırtarak tekrarladı.

"Evet, kızımın bakımına yardımcı olacak bir dadıya ihtiyacım var ve"-çarpık bir şekilde gülümsedim-"umarım yeni bir babaya nasıl... baba olunacağını öğretirim."

Ellery kıkırdadı ve bu tatlı, mutlu ses kulaklarıma müzik gibi geldi. Ama sonra başını eğdi ve bir saniye boyunca merakla beni izledikten sonra pelüş dudakları aşağıya doğru kıvrıldı ve ela gözleri hayal kırıklığıyla doldu. "Eminim karın bu konuda sana yardımcı olacaktır."

"Karın mı?" Şaşırmış bir halde sordum. Durumumu net bir şekilde açıklamadığımı fark etmem bir saniye sürdü. "Ben evli değilim." *Henüz*. "Bekâрім. Corinne'in annesi benim kız kardeşimdi ve yakın zamanda vefat etti." Bakışlarım bebek taşıyıcısına kaydı ve Corinne'in dudaklarını büzerek bana baktığını görünce gülümsedim. Gururla, "Artık ben bu ufaklıkların babasıyım," dedim. Bebek koltuğunu bebek bezi çantasıyla birlikte en yakındaki masanın üzerine koydum, sonra onu çözdüm ve kucağıma aldım.

"Kaybınız için üzgünüm," diye mırıldandı Ellery.

"Teşekkür ederim ama yakın değildik," diye cevap verdim dalgınca. Corinne huysuzlanmaya başlamıştı ve ona biberon yapmak için gerekli malzemeleri bulmak üzere bez çantasını karıştırdım. "Muhtemelen beni duygusuz bir piç gibi gösterecek ama yıllardır konuşmamıştık." Corinne

Bir öfke çılgılığı attı ve ben de ihtiyacım olanı alana kadar onu yatıştırmayı umarak ayaklarımın üzerinde zıpladım.

"Yardım edeyim," diye teklif etti Ellery, kızıma fısıldamamı ve sırtını ovمامı izlerken gözleri yumuşacıktı. "Sen biberonunu hazırlarken onu tutabilir miyim?"

Ellery bu tatlı bebeği kucağına aldığında iş teklifimi geri çeviremeyeceğini bildiğim için zihinsel olarak gülümsedim. Corinne'i sevmekten vazgeçmek imkânsızdı. Kırk sekiz saattir onun babasıydım ve uykusuz olmasına rağmen beni minik parmaklarına dolamıştı.

Corinne'i kollarının arasına alırken Ellery, "Hey, tatlım," diye mırıldandı. "Aç olduğunu biliyorum. Baban sana yemek hazırlıyor."

Müstakbel kızını kucağına alan kadınının görüntüsü beni büyülemişti ama Corinne'in öfkeli çılgılığı beni kendime getirdi. Sonunda biberonu ve mamayı bıraktım. Mama ve suyu karıştırdıktan sonra biberonu çalkaladım ve kızıma uzandım.

İlham geldi ve sanki onu beslerken nasıl tutacağımdan emin değilmişim gibi onu sağa sola kaydurdım.

"İşte," dedi başka bir kıkırdamayla. "Onu bu şekilde tutarsan senin için rahat olur ve şişeyi daha yukarıda tutabilirsin, böylece hava kabarcığı almaz."

Bana onu nasıl tutacağımı gösterdi ve dokunduğu her yerde, vücuduma bir sıcaklık çizgisi gönderen bir kıvılcım hissettim.

"Teşekkürler." Yüz ifadem utangaç bir hal aldı. "Gördün mü? Ben umutsuz vakayım."

"Umutsuz değilsin, sadece pratiğe ihtiyacın var." Ellery güldü ve kolumu okşadı, elini bırakıp kollarını göğüslerinin altında kavuşturarak onları yukarı itmeden önce eli birkaç vuruş boyunca kaldı. Gözlerim tişörtünü zorlayan memelerine kaydı ve meme uçları sütyeninin ve tişörtünün arasından taş gibi çıkınca yutkundum.

Bakışlarımı ayırdım ve sikim hafifçe yumuşayana kadar hayal edebileceğim en az cinsel şeyleri düşündüm.

Boğazımı temizleyerek tekrar yüzüne baktım. "Bana yardım edecek birine neden ihtiyacım anlıyor musun? Bir dövme stüdyosunun ortak sahibiyim ve büyük bir bekleme listem var, ayrıca bana ihtiyaç duyulan herhangi bir kulüp işi var. Ve belli öğrenmem gereken çok şey var. Elise senin mükemmel bir uyum sağlayacağını düşündü ve"-kızıma sırttım-"Sanırım Corinne de aynı fikirde."

Kabul etmek istediğini görebiliyordum ve neredeyse geceleri de bizimle kalması için yatılı bir pozisyon olduğunu ağzımdan kaçıracaktım ama endişelendim

Bu onu korkutup kaçırdı. Corinne ve benimle biraz daha zaman geçirdikten sonra Ellery hayır diyemeyecekti.

Aklıma bir fikir geldi ve hıznırca bir gülümsemeyi yutmak zorunda kaldım. Evim bir bebek için uygun değildi ve kızımı kesinlikle kulüp binasında büyütmecektim. Ama Ellery'nin nefret edeceği bir ev seçmek de istemiyordum, çünkü burası onun da evi olacaktı - sonsuza dek.

Corinne'in yarısı boş şişesini yere bıraktım ve sırtını sıvazlayabilmek için onu omzuma aldım. Ellery'nin yüz ifadesi bizi izlerken yumuşaktı ama gözlerinde özlem de vardı.

"Corinne ve ben seni yemeğe çıkarabilir miyiz?" Ona en çekici gülümsememi verdim ve yanaklarının pembenin güzel bir tonuna dönüşmesinin tadını çıkardım.

"İşin ayrıntılarını gözden geçirmek için mi?"

"Bunu da yapabiliriz," dedim sırtarak.

"Um." Gözlerini yere dikti ve yanaklarındaki pembelik derinleşti. "Elbette. Eşyalarımı alıp çocuklara ve personele veda edeceğim."

"Devam et, bebeğim. Corinne'i beslemeyi hâlâ bitirmem gerekiyor." Ayrıca planlarımı mahvetmemeleri için Elise ve Blade'i buradan çıkarmam gerekiyordu.

Ellery'nin yüzü sevimli bir şekilde kızardı, ama dönüp uzaklaşmadan önce parlak bir şekilde gülümsedi. Corinne küçük bir geçirme sesi çıkarana kadar gözlerim onun muhteşem kışında kaldı ve onu tekrar koluma alıp şişenin geri kalanını yedirirken kıkırdadım.

Ellery döndüğünde neredeyse bitirmişti Elise kulüp kardeşimi unuttuğunu söylediği başka bir randevu için kütüphaneden dışarı sürükledikten sonra. Yüzündeki utangaç ifade onu kollarıma alıp sımsıkı sarılma isteği uyandırdı bende.

Birden ne zaman belalı bir motorcudan bir geviş getiriciye dönüştüğümü merak ettim... ama kardeşlerimin ilişkilerine bakılırsa ikisi de olabilirdim, bu yüzden bu düşüncüyü omuz silktim.

Ellery, "Çantasını hazırlaman gerekiyorsa senin için gazını çıkarabilirim," diye teklif etti. Küçük kızıma bakarken yüzü yumuşak ve hülyalıydı.

"Teşekkürler bebeğim," diye mırıldandım. Ona böyle seslendiğimde kızarması çok hoşuma gitmişti. Ve bana durmamı söylememesini.

Bir süre ikisini izledim ve dudaklarımın kenarları . Kızlarımı birlikte görmek zaten bildiğim bir şeyi doğruluyordu. Benim için çok gençti ama umurumda bile değildi.

Siktir. Ellery bizimdi ve herkesin de bunu bilmesini sağlayacaktım, buna onu yanıma almakla başlayacaktım. Sonra parmağına bir yüzük takacak, karnına bir bebek koyacak ve ona soyadımı verecektim... bu sırayla olması gerekmiyordu.

Bir ay kadar kısa bir süre önce bile biri bana bir motosiklet kulübünün komplosunda seksi bir motorcu için çalışacağımı söyleseydi, ona saçmaladığını söylerdim. Motosiklet kullanan kimseyi tanıımıyordum. Hatırlayamıyordum bile. bir tanesini yakından görmedim, sokakta sürmek dışında.

Ama dün Zane'in teklifini geri çevirmek imkânsızdı. Sadece çalıştığım kreşin kapanacağını öğrendiğimden beri umduğum iş olduğu için de değil. Bana çok iyi para ödüyordu ve her günümü onun sevimli kızıyla geçirecektim... libidomu canlandıran tek erkekle biraz zaman geçirmenin ek faydasıyla birlikte.

"Onunla çok iyi anlaşıyorsun." Elise karnını ovuşturdu ve hamile olduğunu söylemek için henüz çok erken olmasına rağmen taşıdığı bebeği düşündüğünü anladım. "Keşke bebekler senin yarısı kadar deneyimim olsaydı. Sanırım Toby'nin doktor olması iyi bir şey. Bazen hastanede bebekleri tedavi ettiği için en azından o ne yapılacağını biliyor."

Dahlia yuvarlak karnını işaret ederken, "Bebegin doğduğunda bol bol pratik yapmış olacaksın," diyerek onu rahatlattı. "Eminim kız kardeşimin ve benim birbirimize bu kadar yakınken alabileceğimiz her türlü yardıma ihtiyacımız olacak."

Elise ona gülümsedi. "İyi bir noktaya değindin."

"Dahlia son birkaç gündür Corinne'i kaptığı için bugün onunla biraz pratik yapabileceğimi düşündüm." Molly parmağını Corinne'in yanağında gezdirirken alt dudağını abartılı bir şekilde şişirdi. "Ama sanırım Whiskey seni bu kadar çabuk bulduğu için çok şanslı olduğun için çok fazla şikayet edemem."

"Böyle düşünmenize sevindim, ama gerçekten şanslı olan bendim," diye kabul etmedim. "Çocuklarla çalışabileceğim bir iş bulma umudumu neredeyse yitirmiştim. Bir fast-food restoranında hamburger çevirmek gibi bir işe girmek zorunda kalacağımı düşünüyordum. Dürüst bir iş olduğun için bunda yanlış bir şey yok ama Corinne'in dadısı olmak kadar zevk alamazdım."

Bir ay boyunca yeni bir iş aradıktan sonra, çocuklarla çalışabileceğim bir iş bulamayacağımı düşünmeye başladım. Old Bridge'de seçenekler çok azdı ve çoğu yer sadece lise diploması değil, üniversite diploması olan birini işe almak istiyordu. Bir kreşte iki yıldan fazla çalışmış olmamın bir önemi yokmuş gibi görünüyordu çünkü yaptığım görüşmelerden hiç teklif almamıştım. Ta ki Zane dün kütüphaneye gelene kadar.

Elise'e bakarak, "Beni Zane'e tavsiye ettiğin için teşekkür etmeyi unutmadım değil mi?" diye mırıldandım.

"Bu sabah yaptığın ilk şey buydu." Gülerek başını salladı. "Sen yapmamış olsan bile Whiskey yaptı. İki kez. Toby bana çok yaklaştığı için onu ters ters odadan kovana kadar."

Dahlia ona bilmiş bir bakış attı. "Erkeklerimiz mağara adamı tavırlarıyla çok gülünç olabiliyor."

Molly gözlerini devirdi. "Sanki kulüp kardeşlerinden biri yaşlı bir kadınla sınırı aşacakmış gibi."

"Değil mi?" Elise omuz silkti. "Ama parmağında yüzüğü, karnımda bebeği ve sırtımda mülk yaması olsa bile, Toby ne zaman bekar erkeklerden biri yakınımaya gelse etrafımda daireler çizerek işlemeyi seviyor."

Dahlia, "Başkan ve Başkan Yardımcısı da farklı değil," diye .

"Kesinlikle." Molly bana göz kırpmadan önce kıkırdadı. "Ve bahse girerim Whiskey de kadınına karşı aynı şekilde davranacaktır."

"Umm... Ben... uh... Ben bunu bilemem," diye mırıldandım, başımı eğerken yanaklarım ısınıyordu. "Adamı çok az tanıyorum ve ben sadece dadısıyım."

"Hı-hı," dedi Molly yumuşak bir gülümsemeyle. "Ona Zane demeni istedi, değil mi?"

Sorusu karşısında kafam karışmış bir şekilde başımı salladım.

"O zaman bu kesinlikle daha sonrası için akılda tutulması gereken bir şey." Dahlia kaşlarını salladı. "Ne olur ne olmaz."

Molly bana acımış olmalı ki arkadaşına döndü ve "Geçen hafta kütüphanede tanışmanız iyi oldu" dedi.

Dahlia başını sallayarak, "Evet, sanki evren Whiskey'nin bir neneye ihtiyacı olacağını biliyordu ve sen de bu iş için mükemmel kişiydin," diye onayladı.

Zane'in sonunda kendisinin olduğunu iddia ettiği kadınla nasıl birlikte olacağı tartışmasını geride bıraktığımız için rahatlamıştım. O kadının ben olacağıma dair pek de ince olmayan imalarını ne kadar sevsem de, "Corinne'i sadece iki gündür aldığına inanamıyorum. Onunla çok iyi anlaşıyor."

Tanıştığımızda onu biberonla nasıl besleyeceğini bilmese de, bu sabah gördüğüm kadarıyla adam yeni baba olmayı bir ördek gibi benimsemiş görünüyordu. Ancak müşterilerle randevuları ve dövme salonunu yönetmek arasında sıkışmış bir programı vardı. Onun için sadece bir gündür çalışıyordum ama çalışma saatlerimin hiç de düzenli olmayacağını anlamıştım.

Umursadığımdan değil. Corinne'in beni serçe parmağına dolaması için sadece bir bakış yetmişti. Babasının emrinde olmak benim için de sorun değildi. Kütüphanede geçirdiğim zaman dışında pek bir yaptığım söylenemezdi ve Zane okuma saatlerine devam etmek istiyorsam onu da yanımda getirebileceğimi söylemişti. Ben de öyle yaptım ama şimdi Zane gelemezse yanımda bir Iron Rogues prospektüsü getirmem gerekiyordu.

Hayatına yeni giren küçük kıza karşı bu kadar korumacı olması çok hoşuma gitmişti. Özellikle de bana kız kardeşiyle yıllardır konuşmadığını söylediği için. Bu koşullar altında yeğeninin tek ebeveyni olarak devreye girmekte bu kadar hızlı davranması onun nasıl bir adam olduğunu gösteriyordu. Ve onu benim için daha da çekici hale getirdi ki bu mümkün olmamalıydı çünkü zaten geçen günü onu aklımdan çıkaramadan geçirmiştım.

"Onu kesinlikle bir öncelik haline getirdi." Molly, kulüp binasının mutfağındaki masanın ortasında duran tabağa Sheila adında bir kadının o sabah pişirdiği kurabiyelerden birini aldı. "Sadece iki gün içinde bir dadı tutmayı ve dövme randevularının yarısını yeniden planlamayı başardı. Ayrıca başka bir sanatçı için de nabız yokluyor.

Böylece yeni müşteri alımını azaltabilecek... Maverick ona dükkânda daha fazla sorumluluk almamın mümkün olmadığını söyledikten sonra. Ona göre bebeğimizi pişirmeye odaklanmam gerekirken olmaz."

"Vay canına," diye nefes aldım, Zane'in Corinne'e iyi bir baba olabilmek için hayatında bu kadar çabuk değişiklikler yapmasından etkilenmiştim.

Molly kocasının aşırı korumacılığına tepki gösterdiğimi düşündü. "Maverick ben hamile kaldığımdan beri biraz aşırıya kaçtı."

Dahlia sandalyesinde arkasına yaslandı ve yuvarlak karnını okşadı. "Kye ile aynı."

"Daha yeni öğrendik ama Toby şimdiden maskaralıklarını artırmaya başladı."

Elise başını salladı ve içini çekti. "Doktor olduğu için biraz daha makul davranacağını umuyordum."

Molly güldü. "Hayır, söz konusu kadınları olduğunda hiçbir erkek soğukkanlılığını koruyamıyor."

Dahlia bana muzip bir sırıtış fırlattı. "Aklınızda tutmanız gereken bir şey daha var."

Daha sonra pişman olacağım bir şey söylememek için elime bir kurabiye aldım ve ağzıma attım. Bu kadınları çok az tanıdığımı hatırlamak zordu çünkü burada oturup onlarla sohbet etmek eski dostlarla hasret gidermek gibiydi.

Zane kulüp binasının mutfağına girdiğinde neredeyse bir çikolata parçasını tıkayacaktım, sanki ondan bahsetmek onu yoktan var etmiş gibiydi. Küçük grubumuza doğru ilerlerken bakışları yüzüme odaklandığında karnımda kelebekler uçuştı.

"İşler nasıl gidiyor?" diye sordu, yaklaştığında avucunu Corinne'in başına dayadı.

Başparmağı göğsümden sadece birkaç santim uzaktaydı ve bugün vatkalı bir sütyen giydiğim için şanslı yıldızlarıma şükrettim. Yoksa meme uçlarımda onun yakınlığına tepki olarak çakıldığını anlayacaktı.

Boğazımdaki yumruyu yutarak, "Gerçekten iyi. Güzelce uyudu ve yaklaşık yarım saat önce bir şişe içti."

"Harika." Bana külotumu indiren bir gülümseme fırlattı. "Bu da demek oluyor ki benimle birlikte internetten birkaç eve bakabilirsin, böylece ben de emlakçıya yarın sabah bizi ne tür yerlere götürmesi gerektiğini söyleyebilirim."

Corinne için yaptığı diğer şeylerle birlikte, bunun tahmin etmeliydim, ancak duyurusu beni şok etti. Ve

Daha da ötesi, benim fikrimi almak istiyordu. "Ev seçmene yardım etmemi mi istiyorsun?"

"Aynen öyle," diye başını sallayarak onayladı. "Orada çok fazla zaman geçirecekken nefret ettiğin bir yeri satın almayacağım."

Aklım, Corinne'in dadısı olarak evinde bulunmaktan bahsettiğini biliyordu ama kalbim başka bir şey kastettiğini ummaktan kendini alamıyordu. Ve evi seçmeye yardım etmemi istediğini... Çünkü kadınların bana Demir Haydutlar'ın erkeklerinin kadınlarına nasıl davrandıklarına dair verdikleri tüm o ipuçlarına ihtiyacım olacaktı.

Weni ev arayışımızda dört ev vardı ama Ellery hala bana dürüstçe fikrini söylemekte tereddüt ediyordu. İlk başta, hiçbir şey söylemedi, sonra sadece duymak istediğimi düşündüğü şeyi söyledi.

Lüks bir şekilde dekore edilmiş ve döşenmiş olmasına rağmen, bu yer bizim için tamamen yanlıştı, bu yüzden son olarak gerçekten ne düşündüğünü paylaşana kadar onu zorlamaya karar verdim.

"Yani buradaki oda bir erkek mağarası olacak." Ön kapının hemen sağındaki küçük oturma odasını işaret ettim. "Burası da Corinne'in yatak odası olacak," diye devam ettim ve girişin karşısındaki daha da küçük olan yemek odasını işaret ettim. "Mutfakla bu oda arasındaki duvarı yıkacağız, böylece biberonunu alıp doğrudan beşiğine gidebileceğim."

"Ama...um..."

Bir kaşımı kaldırdım, gülmemek için dudaklarımı sert bir çizgi halinde . "Evet?"

İç çekti. "Hiçbir şey."

Tamam... daha hızlan, Whiskey.

Merdivenlerden yukarı ve elimi ahşap korkuluktaki iki milin arasındaki açıklıktan geçirdim. "Bu hiç güvenli değil. Belki de boşlukları kapatmak için tel örgü çekerim." Yarı yolda durdum ve elimi tuhaf şekilli büyük odanın üzerinde gezdirdim. "Kulüp binamızdaki gibi bir kurulum için mükemmel. A

bar, birkaç kanepeler. Birkaç bilardo masası. Belki mekana şıklık katmak için birkaç cam sehpa? Işığı engellemek için şu küçük pencerelere panjurlar koyacağım. Çocuklar için de köşeye bir sepet oyuncak."

Ellery kesinlikle dehşete düşmüş görünüyordu ama kırılıp kırılmayacağını görmek için beklemedim. Bunun yerine, merdivenlerin geri kalanını hızla çıktım. En üstte beş kapı vardı; dördü yatak odası, beşincisi de banyoydu.

En yakın kapıdan içeri girdim ve gözlerim krem rengi ve koyu renkli ahşabın üzerinde gezindi. Kürklü halılar biraz fazlaydı... ama sonra mobilyalara biraz daha yakından baktım ve kocaman sırtışıma engel olamadım.

Ekstra büyük yatağın baş ve ayak ucunda dört ahşap direğe bağlı bir gölgelik vardı. Üstte, aralarındaki boşlukları dolduran dikey çelik çubuklar ve her iki tarafta asılı tutucular vardı. Yatağın ayak ucunda, ortadaki iki direk arasındaki boşluk daha genişti... çünkü ortada bir boyunduruk vardı. Yatağın her iki yanındaki duvarda, her türlü ilginç eşyayı tutan bir dizi kanca vardı. Bazılarının amacını tahmin edebiliyordum. Diğerlerini ise bilmek istemiyordum.

Ellery'ye dönüp baktığımda parlak kırmızı yanaklarını görünce gülümsememi gizlemek zorunda kaldım. Kahretsin, çok tatlıydı.

Biraz daha yürüdük ve duvarın etrafında bir köşe olduğunu fark ettik. İçeride kahverengi deri bir salıncakla birlikte birkaç farklı türde zincir ve makara içeren büyük bir ahşap yapı vardı.

Hiçbir zaman sapıklık yapmamıştım ama Ellery'yi bağlama ya da onu o salıncakta becerme düşüncesinin beni en azından biraz sertleştirmediğini dürüstçe söyleyemezdim.

Düşüncelerimden uzaklaşmaya çalışarak odanın öbür ucundaki kapalı kapıya doğru ilerledim ve kapıyı açtım. İçeriye gördüğüm anda göğsümden kahkahalar yükseldi. Burası gerçek dışıydı.

Tamamen siyah... pırıl pırıl siyah. Zemin ve duvarlardan lavaboya, tuvalete ve yükseltilmiş küvete kadar.

Ama beni eğlendiren, küveti çevreleyen beş erkek heykeliydi. Her iki yanda ikişer tane ve en sonda da bir tane vardı. Elleri havadaydı ve birbirine dokunarak erotik bir kemer oluşturmuyorlardı. Küvetin üzerinde asılı duran çok uzun, kalın aletler hariç, yanlardaki dört tanesi bir tür koyu renkli taştan yapılmıştı. Şunlar

son adamın tamamıyla birlikte altın rengine boyanmıştı. Bu konuda oldukça iriydim ama bu sikler çok gülünçtü.

Her milin ucunda delikler varmış gibi görünüyordu ve teorimin doğru olup olmadığını görmekten kendimi alamadım, bu yüzden küvete doğru ve altın adamın altındaki kenardaki kolu çevirdim. Tam açtığımda, beş fallik musluktan da su fişkirirken Ellery'nin nefesini tuttuğunu duydum.

Kızarmış tenini, geniş gözlerini ve açık ağzını incelerken başımı yana eğdim ve döndüm. Çok genç ve masum görünüyordu. Bakire olduğundan şüphelenmiştim ama şimdi buna ikna olmuşum. Ve işte o Neandertal yine karşımdaydı, ona dokunabilecek tek erkek olma ihtimaliyle başını kaldırmıştı.

Onun tadını, zevk seslerini, boşaldığında nasıl görüldüğünü, sikine sarıldığında nasıl hissettiğini bilecek tek erkek olmak beni onu becermek için çaresiz bıraktı. Ona sahip olmak için. Ama heykellere verdiği tepkiye bakılırsa, işi ağırdan almam gerekecekmiş gibi bir his vardı içimde.

Suyu kapattım, sonra hınzır bir sırıtışla ona doğru ilerledim. "İyi misin, bebeğim?"

Ellery gözlerini iki kez kırıştırdı, sonra da ağzını kapattı. "Kesinlikle," diye ciyakladı ve arkasını dönüp banyo odasından hızlı adımlarla çıktı. Arkasından dışarı çıkarken kıkırdamama engel olamadım.

"Eee? Sen ne düşünüyorsun?"

Ellery etrafına bakınıp dudaklarını birbirine kenetledikten sonra benden uzaklaştı. Onu koridorda takip ettim ve kollarını göğüslerinin altında kavuşturup bir anlığına dikkatimi dağıtarak benimle yüzleşmeden önce kafasını her odaya sokmasını izledim.

"O kadar da kötü değil," dedim gelişigüzel.

Ellery sertçe yutkundu, sonra ellerini havaya kaldırdı ve "Aklını mı kaçırdın sen?" diye bağırdı.

Buranın tamamen yanlış olduğunu anlatırken sırttım, ta ki yüz ifademi fark edene kadar.

Sonra gücü tükenmiş gibi göründü ve kendini küçümseyen bir gülümsemeye başını salladı. "Benimle kafa buluyordun," diye bitirdi sözlerini. Göz kırparak başımı salladım. "Dürüst fikrini istiyorum bebeğim."

"Sizi öyle ya da böyle yönlendirmek bana düşmez diye düşündüm."

Ses tonu tereddütlüydü ve neredeyse gözlerimi devirip ona satın aldığım yerin onun da evi olacağını söyleyecektim. Ama bu konuda dilimi tuttum ve aramızdaki mesafeyi kapattım. "Bunların hepsi benim için yeni, unuttun mu? Doğru yeri bulmak için yardımına ihtiyacım var."

Bundan sonra, her yer hakkındaki düşüncelerini çok açık bir şekilde söylemeye başladı ve şu anda incelediğimiz yer hakkında söyleyecek çok şeyi olacağını hissediyordum.

Arka bahçeyi tararken kaşlarımı çattım. Gerçi bu terimi kullanmak biraz abartılı olurdu, çünkü büyük bir beton yığınının yanında küçük bir çim alan vardı.

Çocuklarımızın oynayabileceği hiçbir yer yoktu. Emlakçıya, çocukların oyun seti, trambolin ve hatta belki bir havuza sahip olması için çok fazla açık alana ihtiyaç olduğunu söylediğimde çok açık konuşmuştum.

Bakışlarım Ellery'ye kaydı ve küçük, şirin burnunu hoşnutsuzlukla kıvrarak etrafına bakmasına neredeyse gülecektim. "Bu çok aptalca. Arka bahçe için üzgün bir bahane bile denemez."

Samimi yanıtını severek kıkırdadım.

"Zane sana büyük bir arka bahçe istediğimizi söylemedi mi?" diye emlakçıya .

Kahretsin, çok tatlıydı.

"Evet, ama burada istediğiniz diğer her şey var," öfkeyle karşılık verdi.

Ellery'nin gözleri kısıldı ve ben de arkama yaslanıp onun o pisliğe ateş püskürmesini izlerken sııttım.

"Neredeyse her şey değildir, Bay Chapman. Corinne mükemmel bir evi hak ediyor."

Chapman çenesini havaya kaldırdı ve burnunun ucuyla ona baktı. Bakışlarını bana çevirmeden önce, "Alıcı *sen* değilsin," diye alay etti.

Gözleri irileşti ve ona ters ters baktığımı fark ettiğinde yüzündeki tüm kan çekildi. Ellery ve Corinne benim daha hafif bir yanıma ortaya çıkarmıştı ama normalde insanları korkutan tehlikeli havası olan huysuz bir orospu çocuğuydum. "Kadınım bir daha saygısızlık etme," dedim ona sert bir ses tonuyla. "Eğer atla derse, ne kadar yükseğe çıkacağını sorarsın ve eğer o kadar yükseğe çıkamazsan, o zavallı kışını yukarı fırlatırım."

"Evet, evet efendim," diye kekeledi.

"Bugünlük işimiz bitti," diye . Ellery'nin elini tutarak onu evin içinden geçirdim ve bisikletimin yanına götürdüm.

Onu koltuğa kaldırıp kaskımı başına geçirirken Ellery biraz şaşkın görünüyordu. "Eninde sonunda doğru yeri bulacağız," dedim, yalan söylemediğimi umarak. Çünkü şimdiye kadarki seçimler berbattı.

Gözlerini kırıştırdı, sonra başını salladı ama konuşmadı. Aklında ne olduğunu sormak istedim ama bunun kulüp binasına gidene kadar bekleyebileceğini düşündüm. Lokale oldukça yakın evlere baktığımız için geri dönmemiz uzun sürmedi.

İçeri girdiğimizde birkaç kardeşim barda oturmuş sessizce konuşuyorlardı. İnfazcılarımızdan biri olan Ice - profesyonel hokey oyuncusu olduğu günlerden kalma bir yol adı - bize doğru baktı.

"Şansın var mı?"

Başımı salladım, sonra kolumu Ellery'ye baktım. "Ben Corinne'i bulmaya gidiyorum."

"Elbette bebeğim," diye mırıldandım, sonra başının üstünü öptüm ve uzaklaşırken muhteşem kışını izledim.

"Senin için bir çözümüm olabilir," dedi Ice düşünceli bir şekilde. Elindeki bira şişesinin ucuyla yanındaki tabureyi işaret etti. Oraya doğru yürüdüm ve barın arkasında duran Phoenix bana bir bira uzattı. Teşekkür ederek çenemi kaldırdım, oturdum ve şişeden bir yudum alırken Ice'a kaşlarımı kaldırdım.

"Birkaç ay önce bir ev inşa etmeye başladım. Kendime ait bir yerimin olmasının zamanının geldiğine karar verdim ve bu iyi bir yatırım oldu." Omuz silkti ve bir içki aldı. "Geçen hafta bitirdim ama taşınmak için acelem yok. Burada biraz daha kalmak önemli değil. Eve bir bakmalısın, aradığın şey buysa benden satın alabilirsin."

"Ciddi misin?" İçkimi barın üzerine bırakarak sordum.

Tekrar omuz silkti. "Bir ailem varmış gibi değil." Şalvarının iç ceplerinden birine uzandı ve bir dizi anahtar çıkardı. "Adresi ve güvenlik sisteminin kodunu sana mesaj atarım."

"Kahretsin," diye nefes aldım anahtarları alırken. "Ne diyeceğimi bilemiyorum."

Ice kaşlarını çattı. "Sadece git. Eğer aptalca ya da duygusal bir şey söylersen, çeneni kırmak zorunda kalırım."

Elimi uzattım ve tokalaştık, sonra başımı salladım ve ayağa kalkarak kadınımı ve kızımı bulmaya gittim.

S İki katlı tuğla eve geniş gözlerle bakarken, bir yerin önünde olduğumuz gerçeğini kafama yerleştirmeye çalıştım. bir derginin ön sayfasını süsleyebilecek bir ev. Zane bana kulüp kardeşlerinden birinin kendisi için yeni inşa ettiği evi teklif ettiğini söylediğinde böyle bir şey beklemiyordum.

"Şu ana kadar ne düşünüyorsun, bebeğim?" Zane motosikletinden indikten sonra kolunu omuzlarıma dolayarak sordu.

"Muhteşem," diye nefes aldım, başımı çevirip ona göz kırptım. "Ama şaşırdığımı itiraf etmeliyim. En azından dışarıdan bakınca bekâr motorcu evi gibi görünmüyor. Lütfen bana dün gördüğümüz ev gibi kötü sürprizler olmayacağını söyle."

Banyodaki penis musluklarını ve Zane'in beni bir yatağa bağlayıp bekaretimi almasının nasıl bir şey olacağını merak etmeme neden olan yatağı düşündükçe yanaklarım ateşle doldu. O kadar ki buraya gelirken bunun hayalini kurmuş ve neredeyse motosikletinin arkasından düşecektim.

Neyse ki kollarımı geniş göğsüne daha sıkı dolamak için arkasına uzandığında yüzümü görememişti. Onun kaslı vücuduna sarılmışken asla inandırıcı bir mazeret bulamazdım. Ama elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışırdım çünkü onun bisikletinin arkasına olabildiğince çok binmek istiyordum. Adrenalin patlaması ve Zane'e bu kadar yakın olmak arasında, bu deneyim inanılmazdı.

Dizlerimi de biraz titretti, bu yüzden eve doğru yürürken koluna uzandım.

Ön kapıya vardığımızda kot pantolonunun cebinden anahtarları çıkarırken, "Merak etme, İce'in ev konusunda harika bir zevki var," diye beni yeniden temin etti. "Bir yardım gezisi sırasında sahibi olduğu başka bir yerde kaldığımda şok olmuştum."

Kulüp kardeşi hakkında sorabileceğim tüm sorular, girişe adım attığımızda beynimden silindi. "Vay canına, burası dışarıdan bile daha muhteşem."

"Sana endişelenmemeni söylemiştim," diye alay etti ve beni evin içine doğru itmek için avucunu belime bastırdı.

Kapının üzerinde, neredeyse katedral tavanının tepesine kadar uzanan devasa pencereler içeri tonlarca ışık alıyordu. Yerler kavrulmuş çam, duvarlar ise krem rengine boyanmıştı. Başımızın üstündeki avizenin pirinç ve siyah kaplamaları üst kata çıkan merdivenin korkuluklarıyla uyumluydu. Pahalı ve erkeksi bir havası vardı. "Burada yaşadığını kesinlikle görebiliyorum."

"Peki ya... Corinne?"

Kızının adını söylemeden önce duraklaması biraz tuhaftı ama yakında kızıyla birlikte taşınacağı evi düşünerek dikkatinin dağıldığını anladım.

"Evi daha fazla görmem gerekecek ama bu kadar büyük bir yerde küçük bir kız için yeterince yer olmadığını düşünemiyorum." Çenemi merdivenlere doğru sallayarak ekledim: "Yukarıda en azından birkaç yatak odası olmalı. İçlerinden biri mutlaka çocuk odası olarak kullanılabilir."

"Gidip bir göz atalım," diye önerdi sırtarak.

Dün bir emlakçının sarsıntısıyla ziyaret ettiğimiz evlerde yaptığımız gibi evi geriye doğru gezerek, oturma odası, yemek odası, yarım banyo ve mutfakın neye benzediğini görmek için aşağı inmeden önce üst kattaki dört yatak odası, üç banyo ve çamaşır odasını gezdik.

"Ev gittikçe güzelleşiyor," diye mırıldandım, parmaklarımı mermer tezgahın üzerinde gezdirirken. "Ben Corinne'i izlerken yemek yapmamı istersen, bu mutfakta oynamaktan çok mutlu olurum. Böylece işten eve döndüğünde yiyecek bir şeylerin olur."

"Kendini burada görebiliyor musun?" diye sordu, arkamdan ellerini tezgahın kenarına koyarak beni sıkıştırdı.

Dönüp ona baktım ve başımı salladım. "Elbette yapabilirim. Kim yapamaz ki?"

"O zaman bize taşınmalısın."

İlk başta onu yanlış duyduğumu düşündüm. Sonra benimle dalga mı geçiyor diye düşündüm. Ama bana bakarken gözlerinde kararlı bir parıltı vardı ve cevabımı bekliyordu. "Gerçekten burada yaşamamı istiyor musun?"

"Aynen öyle," diye başını sallayarak onayladı. "Burayı seviyorsun, bu da burayı mükemmel kılıyor."

"Buna ne diyeceğimi bilemiyorum," diye fısıldadım, dilim dudaklarımı ıslatmak için dışarı fırladı. "Evet dışında."

Bakışları ağızma ve bildiğim bir sonraki şey, beni yakınımaya çekti ve dudaklarımı yakalamak için başını eğdi.

Zane açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi öptü, her şeyimi yutmaya hazır bir adam gibi.

Daha önce hiç bu kadar tutkulu bir şekilde öpülmemiştim -ya da gerçekten hiç- ve Corinne ve onunla birlikte muhteşem eve taşınmaya evet dediğimden beri bu, dondurmanın üstüne seksi bir kiraz eklemek gibiydi.

Elleri vücudumda geziniyor, hassas tenim gömleğimin ince kumaşından taşıyordu. Elleri popoma gidip beni mermer tezgâhın üzerine kaldırmadan önce sıkıca kavradığında nefesimi tutamadım. Bacaklarımı beline dolayarak onu kendime doğru çektim, böylece bana yaslanmıştı.

Eteğimin ve kot pantolonunun ince malzemesinden bile sert aletinin bana doğru bastırıldığını hissedebiliyordum.

"Kahretsin, Ellery," diye nefes aldı öpücükleri boynumdan aşağı inerken. "Sana dokunmak için çok uzun zamandır bekliyordum."

Sadece birkaç gün önce tanışmış olmamıza rağmen ne demek istediğini tamamen anlamıştım. Ama kütüphaneye gelmesinin üzerinden ne kadar kısa bir süre geçtiğini söylemeyi planlıyordum olsaydım bile bunu yapamazdım çünkü parmakları parmak ucuyla gömleğimin önünden aşağı indi ve ardından giyinik amıma doğru ilerledi, kalçalarımın arasında nem birikmeye başlamıştı bile.

Daha önce hiç bir erkek bana dokunmamıştı. Ya da herhangi bir yerime.

Zane'in kotumun düğmesini açıp fermuarı indirerek elini külotumun içine sokarken sert ellerini hissetmek aklımı başımdan aldı. Ama elinin ucunu

parmağını amımın içine soktu ve beni çabucak coşkunun eşiğine getirdi.

"Kahretsin, bebeğim, benim için çoktan ıslanmışsın. Parmaklarımı çok sıkı tutuyorsun. Benim için boşalacak mısın?"

Sesi boğuktu ve sadece başparmağının klitorisime yaptığı küçük bir baskı bile gözlerimin arkasına havai fişeklerin fırlamasına neden oldu. Dengemi korumaya çalışarak omuzlarını kavradığımda tüm vücudum sarsıldı.

"İşte bu, Ellery. Bana istediğimi ver. Benim için uçtuğunu görmek istiyorum."

Orgazmım sanki sonsuza dek sürmüş gibi hissettirdi ve bittiğinde neredeyse tezgahın üzerinde eriyip gitmişim. Yavaşça gözlerimi açtım ve onun kapüşonlu bakışlarıyla karşılaştım.

Parmakları göbeğimden çıkmıştı ve onları emerek kurutuyordu. "Tadın çok lezzetli."

"Bunu ilk kez biri yapıyor," diye ağızımdan kaçırdım, nefesim kesildi ve keşke bunu söylemeseydim dedim.

Gözlerini kırıştırdı ve ellerini belimin iki yanına koyarken bir adım geri çekildi.

"Başka hiçbir erkeğin seni boşaltmadığını mı söylemek istiyorsun? Ne tür erkeklerle birlikte oldun, Ellery?"

Aşağı baktım, kotumun fermuarıyla oynuyordum, yüzümün ne kadar kırmızı olduğunu görmemesini umuyordum çünkü tenim bir milyon dereceye kadar ısınmış gibi hissediyordum.

"Daha önce hiç kimseyle birlikte olmadım," diye fısıldadım.

Elini hışımla çeneme götürdü ve bakışlarımı kendisiyle buluşturmaya zorladı. "Bana ne anlatıyorsun, bebeğim?"

"Ben bakireyim," diye mırıldanmayı başardım, gözlerimden yaşlar süzülüyordu.

Oracıkta çekip gitmesini bekliyordum.

Benimle bir şey yapmak istemediğine karar vermek için.

Ama bunun yerine çenemdeki tutuşunu gevşetti ve başparmağını hafifçe yanağıma sürttü. "Yani sana ilk dokunan ben mi olacağım? Seni tatmak için? Seni benim yapmak için?"

"Eğer beni hâlâ istiyorsan," diye nefes aldım.

"Kahretsin bebeğim, seni ne kadar çok istediğimi tahmin bile edemezsin." Başını eğerek iç geçirdi. "Ama sen boş bir evde, bir tezgahın üzerinde senin tatlı kirazını almamdan daha fazlasını hak ediyorsun."

"Yani sen... biz.." Beceremedim.

Eğildi ve dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu. "Burada değil. Ama yakında. Sana bu konuda söz verebilirim. Ve bu sefer, seni her yönden benim yapana kadar durmayacağım."

"W Bunu nereye koyalım?" diye sordu nakliyecilerden biri ön kapıdan içeri girip mavi bir spor çantasını havaya kaldırırken. Ellery'nin yanında getirdiği iki çantadan biriydi. bu sabah. İlk başta her şeyi getirmediği için kızmıştım, sanki bu geçici bir taşınmaymış gibi. Ama geri kalan eşyalarını sorduğumda omuz silkti ve "Hepsi bu kadar. Evde yaşıyordum, o yüzden pek bir şeyim yok."

Bunu kesinlikle değiştirmem gerekecekti. Neyse ki, dekore etmesi ve döşemesi için yepyeni bir evimiz vardı.

İce bizi hemen taşınmaya teşvik etmişti, ben de evi gördükten iki gün sonrası için nakliyecilere rezervasyon yaptırmıştım. Hemen ertesi günü tercih ederdim ama dolu bir müşteri programım vardı ve taşınma için sonraki birkaç günü yeniden planlamaya hazırdım. O gece Ellery'yi tatlı dille yatağıma davet etmek istiyordum ama ilk seferimizin kendi evimizde, kendi yatağımızda olmasını istediğime karar verdim.

"Ben alırım," diye homurdandım. Başka kimsenin Ellery'nin eşyalarına dokunmasını istemiyordum, özellikle de onları ana yatak odasına geri götürmesini.

Mutfaktan girişe doğru yürüdü ve elimdeki çantasını gördü. Corinne bir kolunun kıvrımına sokulmuş, etrafına merakla bakıyordu. Ellery boştaki elini uzatarak, "Onu odama götüreceğim," dedi.

Eve vardığımızda bana Corinne'in odasının yanındaki odada kalacağını söylemişti. Nakliyeciler her an gelebileceğinden, şu andan itibaren benim yatağında uyuyacağını kesin bir dille söylemek için doğru zaman değildi. Bu yüzden daha sonra söyleyeceğim tüm sözleri yutarak hiçbir şey söylemedim.

Çantayı onun ulaşamayacağı bir yere koydum ve başımı salladım. "Git rahatla bebeğim," dedim yumuşak bir gülümsemeyle.

Gözlerini devirdi ama dudaklarının kenarları kıvrıldı ve yanakları pembeye boyandı. "Bunu yapabilecek kapasitedeyim-"

"Ellery," diye homurdandım, gülümsemem kaybolmuştu. "Sen ve Corinne sevimli küçük kızlarınızı aile odasına götürün ve rahatlayın. Bırakın bu adamlar işlerini yapsınlar."

Gözleri biraz kısıldı, sonra ofladı. "Patronluk taslıyorsun."

Kıkırdadım ve onu evin arkasına doğru yürümeye teşvik etmeden önce çok güzel kışını okşadım. "Olabilirim," diye itiraf ettim şeytani bir sırıtışla. "Ama söz veriyorum, itaat ettiğinde ödüllerden fazlasıyla memnun kalacaksın."

Yanaklarındaki renk derinleşti ve gözleri bir an için ağzıma kaydı.

"Devam et, bebeğim. Bunu sonra konuşuruz." Eğer harekete geçmezse, onu yakalayacak ve ne Corinne'in ne de nakliyecilerin tanık olmaması gereken bir şekilde öpecektim.

Dudaklarını yaladı, sonra sertçe yutkundu ve koşarak uzaklaştı.

Eğlenerek başımı salladım, üst kattaki ana süite çıktım ve çantasını üç dolaptan en büyüğündeki rafa yerleştirdim.

Nakliyeciler işlerini bitirdiğinde akşam yemeği vakti yaklaşmıştı, bu yüzden akşam yemeği için paket siparişi verdik ve mutfakta oturduk, Corinne hemen yanımdaki salıncağında sevimli, mutlu küçük bebek sesleri çıkarırken büyük adada yemek yedik.

Dönüşüm Ellery ve benim aramda en başından beri olduğu gibi kolayca gerçekleşti. İşimiz bittiğinde, ben temizlenirken Corinne'e bir biberon verdi, ardından küçük kızımı yıkamama yardım etti ve ona sevimli, gürültülü iyi geceler öpücükleri verdi.

"Ne düşünüyorsun, ufaklık?" Pijamasının önünü Corinne'e sordum. "Bence kalsın."

Corinne mutlu bir şekilde guruldadı ve kollarını havada salladı.

"Aynı fikirde olmana sevindim. Babana bir iyilik yap ve uzun bir uyku çek ki onu ikna edebileyim. Ve belki de sana biraz

erkek ya da kız kardeş."

Yine mutlu sesler ve sakızlı bir gülümsemeye karşılık verdi. "Teşekkürler, bebeğim." Odasının tamamen hazır olduğundan emin olmuşum.

yatmadan önce birlikte. Bu yüzden onu kucağıma aldım ve beşiğinin yanındaki sallanan koltuğa yerleştirdim.

Küçük, renkli kitaplar yanımdaki küçük rafta duruyordu ve ona kısa bir hikaye okumak için birini aldım. Bitirdiğimde gözleri yarı kapalıydı ve başparmağı ağzındaydı. Gülümsedim ve minik parmağı dudaklarının arasından çektim, sonra yüzü hayal kırıklığıyla buruşurken hemen yerine bir emzik koydum. Ellery bana emziğin dişlerine daha az zarar vereceğini ve başparmağının kurummasını ve çatlamasını önleyeceğini söylemişti.

Ayağa kalktım ve beşiğin yanındaki tüylü küçük başını öptüm. "Seni seviyorum, ufaklık." Sonra onu nazikçe yatağa yatırdım ve ışığı kapatıp bebek telsizini almadan önce yerleşmesini bekledim.

Aşağı indim ve Ellery'yi aile odasındaki kanepede buldum. İçeri girip yanındaki mindere uzandığımda tatlı bir gülümsemeye kaldırdı.

"Sen harika bir babasın, Zane," dedi, ifadesi yumuşaktı.

"Teşekkürler bebeğim." Eklerken doğrudan gözlerinin içine baktım, "İnanılmaz bir anne olacaksın."

Kızardı ve bakışları kucağına düştü. "Umarım öyledir. Her zaman bir ev dolusu çocuğum olmasını istemişimdir."

Sözleri onun yuvarlak göbekli halini çağrıştırdı ve vücudumdaki tüm kan doğruca sikime aktı. Daha fazla direnemeyerek Ellery'nin başının arkasından tuttum ve dudaklarımız birbirine çarpana kadar onu kendime çektim.

Onu tekrar kanepeye ittiğimde boğazından küçük bir inilti kaçtı. Sikim şimdiden zonklamaya başlamıştı. Fermuarın kalıcı diş izleri oluşmadan önce kot pantolonumdan çıkması gerekiyordu.

Ellerini aramıza soktu ve tek bir bakışla dikkatimi çeken o iri ela gözleriyle bana bakarken öpüşmeyi kesti. "Eğer birlikte yaşıyorsak, muhtemelen daha profesyonel olmalıyız."

"Profesyonel mi?" Bir kaşımı kaldırarak sordum.

"Evet. Profesyonel," dedi başını sallayarak, ama sesi o kadar da kendinden emin çıkmıyordu.

"Siktir et," diye homurdandım. " bir engel koymana izin vermeyeceğim, Ellery. Sen benimsin. Seni yatak odamıza götüreceğim, kirazını patlatacağım ve kendimi içine öyle bir gömeceğim ki kime ait olduğundan hiç şüphen kalmayacak."

Nefes nefese kaldı, gözleri büyüdü ve büzülmüş, dayanılmaz dudakları küçük bir O harfi oluşturdu.

Sırıtarak kollarını boynuma doladım ve ayağa kalkarak onu da kendimle birlikte ayağa kaldırdım. Sonra onu kucağıma aldım ve omzuma attım. Ciyakladı ve şimdi yüzümde olan güzel kışını tokatladım. "Şşşt, bebeğim. Corinne'i uyandırmak istemezsin."

"Beni bu şekilde taşımana gerek yok." Kıkırdadı, vücudunu bana doğru salladı.

Kahretsin, daha fazla sertleşebileceğimi düşünmüyordum, ama kotunun üzerinden onun bakire amının kokusunu alabiliyordum ve bu beni ihtiyaçtan kudurtuyordu. Koca sikimi içine sokmadan önce beni kaldırmaya hazır olduğundan emin olmak için birkaç kez sağlamam gerekecekti. Özellikle de sikimin etrafında onun sıkı sıcaklığını hissettiğimde kontrolümü koruyabileceğimden emin olmadığım için.

Merdivenlerden koşarak yatak odamıza çıktım ve onu yatağın üzerine bırakmadan önce yatağa doğru yürüdüm. Biraz zıpladı, bana kocaman gözlerle bakarken hala kıkırdıyordu, göğsü kabarmış, iri göğüsleri her nefeste zıplıyordu.

"Bu senin tek şansın, Ellery. Durmamı istiyorsan bana hemen söylemelisin bebeğim. Çünkü tek düşünebildiğim seni ne kadar çok benim yapmak istediğim. Bu amcığın tadına bakmayı ve önce dilime, sonra da sikime boşalırken seni hissetmeyi ne kadar çok istediğim." Kot pantolonunun dikişinden aşağıya doğru bir çizgi çizerek homurdandım. "Eğer seni almama izin verirsen, geri dönüş yok." Dürüst olmak gerekirse, onu gerçekten bırakabileceğimden emin değildim.

"Seni istiyorum, Zane," diye nefes aldı.

"Çok şükür," diye mırıldandım kotunu ve külotunu indirirken, çıplak pembe amına bakarken ağzım sulandı.

Onları bir kenara atarak bacaklarını , böylece sıırılsıklam olmuş göbeğine daha iyi erişebildim.

yatağın kenarına sürükledim ve kalçalarının arasına diz çöktüm. Yavaşça yaladıktan sonra çoktan titremeye başlamıştı.

"Zane." Adımı bir dua gibi fısıldadı ama tatlı amına yapmak üzere olduğum şeyle ilgili hiçbir şey kutsal değildi.

Onun tatlı özünü yaladım ve kalçaları rahatlatma arayışıyla yukarı kalktı. Dokunuşuma verdiği tepkiyi çok sevmiştim. Bir kanca

Parmağımı içine soktum, dilimin darbeleriyle eşleştirdim, onu zirveye doğru götürmek için birlikte çalıştım. Amcığı parmaklarımın etrafında sıkılaşıırken inlemeleri kulaklarımda çınlıyordu.

Bacakları titrerken ve elleri saçlarımı vahşice kavrarken başımı kaldırdım ve gözleriyle karşılaştım. Dilime sertçe boşalarak haykırdığında muhteşem ela gözbebekleri alev alev yanıyordu. "Şşt, bebeğim," diye mırıldandım onu doruğa ulaştırırken, ama o bitirdiğinde ben hâlâ daha fazlasını istiyordum. Zaten onun tadına bağımlıyım. Ayrıca, her orgazm uzun, kalın şaftımı almasına yardımcı olacaktı.

"Çok tatlısın," diye mırıldandım kıvrımlarına doğru. "Ama bunu tekrar yapmana ihtiyacım olacak bebeğim."

Dilimi ve parmaklarımı kullanarak onu tekrar ayağa kaldırmaya başlamadan önce verdiğim tek uyarı buydu. Kendinden geçmek üzereyken, boştaki elimle uzandım ve elimi ağzının üzerine kapatarak coşku çığlıklarını bastırdım. Ancak o zaman kalçalarından bir çizgi öptüm ve gömleğini ve sütyenini çıkardım, böylece güzel göğüsleri tam olarak ortaya çıktı.

"Sen hâlâ giyinirken benim çıplak olmam hiç adil değil," diye söylendi, bakışları geniş göğsümde gezinirken ısınıyordu.

"Bunu düzeltmek kolay." Sırıttım, gömleğimi çıkarıp attıktan sonra eğildim ve ağzımı onun göğüs uçlarından birine doladım.

İnledi, kalçalarını bana doğru yaklaştırdı. "Daha fazla. Lütfen, Zane."

Kızımın böyle açgözlü küçük bir şey olmasına bayılıyordum. Onu tatlı amcığında sikimle boşaltmak için sabırsızlanıyordum. Onu tohumlarımla doldurmak ve karnının bebeğimle yuvarlak olduğunu görmek için.

Pantolonumu ve boksörlerimi çıkarırken meme ucunu emmeyi başardım, horozum zaten hazır ve hazırды. Sonra üzerine sürünmeden önce onu yatağın ortasına doğru hareket etmeye çağırdım. Dövmelerimden büyülenmiş gibiydi ve ne kadar büyük olduğumu fark etmediği için minnettardım, yoksa muhtemelen dar, genç amına girmem için yeterince rahatlamadan önce onu birkaç kez daha boşaltmam gerekirdi.

"Beni almaya hazır mısın, bebeğim?" Kalçalarının arasına yerleşerek sordum.

"Evet. Lütfen, sana ihtiyacım var," diye yalvardı, elleri can havliyle kavırıyordu.

Sadece ucunu içine kaydırarak, seksi aletimin şişmiş başını kavrarken sertçe nefes verdim.

"Siktir, çok darsın," diye homurdandım. Sonra bir uyarılma fışkırması onu daha da kayganlaştırdı ve biraz daha içeri kaydım, "Ve çok ıslak. Sikeyim."

"Buraya kadar tamam mı?" Kontrolümü kaybetmemek için umutsuzca çabalayarak sordum. Onu daha fazla incitmek istemiyordum. "Daha fazlası için hazır mısın, bebeğim?" Yumruklarımı başının iki yanındaki şilteye bastırmak için öne doğru eğildim, böylece onun muhteşem yüzüne bakıyordum. Ama dudaklarına bu kadar yaklaşıncaya dayanamadım. Cevabını beklemek yerine, ağzını derin ve ıslak bir öpücükle kapladım.

Sikimin ucu o daracık amcığının içindeyken bile onu bütün gün öpebilirdim. Güzel ağzının içinde kolayca kaybolabilirdim. Ama kalçalarıyla belimi kavrayıp beni daha yakına çekerek içine daha derin girmemi sağladığında kendimi kaybettim.

Kendime yavaş gitmem ve onunla zaman geçirmem gerektiğini söylemiştim ama içimdeki hayvan beklemek istemiyordu. Canavar onu hemen almak istiyordu. Beni günlerce hissedeceği kadar derine inmek istiyordu. Onu tohumlarımızla ağzına kadar doldurmak.

Dudaklarımı kulağına götürerek, "Baş tahtasına tutun bebeğim," dedim.

Bir an dondu kaldı, sonra söyleneni yaptı ve ben de sııttım. "Aferin kızıma." Ahşap çerçeveyi tutarak onu gerdim, böylece göğüsleri tam yüzümdeydi. Eğildim, her bir meme ucunu yaladım, sonra sertleşmiş her bir yumruyu yavaşça emdim ve masumiyetinin kanıtına ulaşana kadar sikimi yavaş yavaş onun dar amına sokup çıkarmaya başladım.

"Nasıl hissediyorsun?"

"İyi," diye nefes aldı.

"İçindeki koca sikimi seviyor musun bebeğim?"

"Evet," diye inledi ve hareketlerime uymak için vücudunu salladı.

Kalçalarımı ileri itmek ve taşaklarımı onun sıcaklığının derinliklerine gömmek için ihtiyacım olan tek teşvik buydu. Tırnakları bacaklarımı ısırdı ve nefesi kesilirken iç duvarları etrafımda dalgalandı. Yüzünü taradım, herhangi bir acı belirtisi aradım. "Tamam mı?"

"Bu, ... Ben... gerçekten doluyum." Gözlerini kırıştıtırarak bana bakarken gözleri tutkuyla bulutlanmıştı ama gözyaşı yoktu. "O kadar da

Beklediğim kadar acı çekmedim. Sadece küçük bir sızı. Sadece alışmam gereken bir esneme. Sen... çok büyüksün."

Kıkırdayarak başımı omzuna yasladım, sonra boynuna bir öpücük kondurdum. "Böyle şeyler söylemek kontrolümü paramparça edecek bebeğim."

"Kontrolün sende olmasını istediğimi kim söyledi?" diye fısıldadı.

"Lanet olsun," diye homurdandım. İhtiyacı olsaydı bir şekilde yavaş gidecek gücü bulurdum ama onun iyi olduğunu bilmek sonunda kendimi bırakabileceğim anlamına geliyordu.

Kalçalarını kaldırarak belime sardım, böylece doğru noktaya vurmak ve her hamlede onu tamamen doldurmak için daha iyi bir kaldıraç sağladım. Nefes nefese kaldı, dudaklarından tatlı bir ses geliyordu.

"Hoşuna gitti mi bebeğim?" Arkama yaslandım ve şişmiş klitorisini bulmak için başparmağımı aramızda gezdirdim.

"Evet," tekrar nefes aldı, ben sertleşmiş yumrunun etrafında dönerken bir yandan da içine girip çıkıyordum. "Çok iyi."

"Öyle mi? Benim için boşalacak mısın? Sikimin her tarafını kremleyecek misin?" Nefes alış verişi hızlandıkça hızımı artırarak sordum.

"Evet! Oh, evet! Yessss!" Sesi giderek yükseliyordu, ben de sesi bastırmak için ağzımı onun üzerine kapattım. Boşalırken vücudu shaftımın etrafında sallandı, kasları dalgalanırken doruk noktasını üzerime fıskırttı ve beni cennete yaklaştırdı.

"Özür dilerim," diye nefes nefese kaldı.

Her kelimeyi kalçalarımın cezalandırıcı bir itişiyile noktaladım. "Sakın. Asla. Sikeyim. Özür dileme. İçin. Çılgılık attığın için. İçin. Benim için."

Nefes nefese kaldı ve ayak bileklerinden tutup omuzlarıma doğru çektiğimde gözleri yuvalarından fırladı, bu açı onu daha da sert ve derinlemesine becermemi sağlıyordu.

"Doğum kontrol hapi kullanıyor musun, Ellery?"

Gözleri büyüdü ve başını salladı, ama bir şey söyleyemeden başparmağımla klitorisine vurdum, tutkuyla inerken başını geriye atmasını sağladım.

"Bana bir tane daha ver, bebeğim. İyi bir kız gibi sikimi sağmanı istiyorum. Seni döllerimle dolduracağım. "

Nefes nefese inliyordu ve kapüşonlu bakışları bana ihtiyacım olan her şeyi anlatıyordu. Daracık amına sertçe giriyor, yemyeşil kalçalarının arasında bir hayvan gibi tepiniyordum. Sonra acıyacaktı-

ama duramadım. O kadar sıkıydı ki. Çok ıslaktı. Mükemmeldi.

Onun orgazmını tekrar etrafımda hissettim ve bu benim felaketim oldu. Görünüşe göre sonsuz bir boşalma akışı aletimden patladı ve aletimin etrafından sızana kadar onu doldurdu.

Nemli göğsünün üzerine çöktüğümde, ikimiz de nefesimizi tutmaya çalışırken kalbinin kulağıma çarpışını dinledim. Yüksekten indiğimizde, yavaşça çekildim, miyavlayan protestosunun sesini engelledim, böylece onu hemen tekrar becermedim. Yataktan çıktım, sonra onu kollarıma aldım.

Onu kaldırıp birkaç kısa adımda banyoya götürüp mermer tezgâhın üzerine bıraktığımda nefesi kesildi. Önce bacaklarının arasını nazıkçe temizledim, am dudaklarındaki ve sikimdeki kan lekelerini görünce göğsümü bir mağara adamı gibi yumruklama dürtüsüyle savaştım.

Onunla ilgilendikten sonra banyo suyunu açtım ve gideri tıkamadan önce mükemmel sıcaklıkta olduğundan emin oldum.

Onu tekrar kucağıma alırken, "Hadi seni banyoya sokalım bebeğim," diye mırıldandım. "Ağrına iyi gelecektir."

"Benimle birlikte mi geliyorsun?" diye sordu beni gülümseten bir şımarıklıkla.

"Eğer seninle birlikte olursam, amacına ulaşamazsın." "Ne demek istiyorsun?"

"Bu ağrıların dindirmek için bebeğim. Daha hızlı iyileşmene yardımcı olmak için. Senin seksi, çıplak bedenine küvete girersem, seni tekrar beceririm ve bir hafta yürüyemezsin."

"Oh," diye ciyakladı, yanakları kıpkırmızı olmuştu.

Güldüm ve küvete girmesine yardım ettim, sonra günaha girmemek için dışarı çıkmadan önce ona hızlı bir öpücük verdim.

Beçtiğimiz hafta, eve taşınma ve bir ton yeni kürk alışverişi arasında tam bir koşturmacı içinde geçti. Zane, satın aldığı evi bir yuva haline getirmek için Corinne ve benim ihtiyacımız olan her şeyi almam için beni serbest bırakmıştı ve ben de çok fazla eğlenmişim

Alışveriş.

Ama ortalık yatıştığında hepimiz hızla bir rutine girmiştik. Geceyi onun yatağında geçirdikten sonra -ve uyandığında Corinne'le sırayla ilgilenirken- Zane duş alıp Iron Inkworks'e gitmek için hazırlanırken ben de kahvaltı hazırladım. O yokken Corinne'e ben baktım. Ve her şey bana fazla gelirse diye, haftada bir gelip temizlik yapması için adamlardan birinin küçük kız kardeşini tutmuştu.

Melanie dün ilk kez gelmişti ve sadece birkaç saat içinde ne kadar çok iş bitirdiğine şaşırılmışım. On altı yaşındaki kızın öğle yemeğinde bana katılması için ısrar ettiğimde ev çoktan pırıl pırıl olmuştu. Yemek yerken onu biraz tanımak hoşuma gitmişti. Kardeşi Phoenix yaklaşık on yıl önce Gümüş Azizler'e katılmıştı, bu yüzden kulüp hakkında çok şey biliyordu.

Şansına Melanie de biraz geveze biriydi, bu yüzden yıllar boyunca duyduğu her türlü dedikoduyu paylaşırdı. Kütüphaneye gitmeyi seven bir kız olarak, bilginin güç olduğunu uzun zaman önce öğrenmişim. Ve Melanie'nin paylaştığı her şeyle donanmış olmak bana Corinne'i alıp kütüphaneye gitmek için yeterli cesareti vermişti.

Zane'in geç saatlere kadar çalışmak zorunda olduğu bir gün, akşamın erken saatlerinde Iron Inkworks.

Sanat eserleri için her zaman kendisine gelen bir müşterisi vardı ve randevusunu bir türlü erteleyemiyordu. Adam başka bir sanatçıya geçmeye yanaşmadığı için Zane randevuya devam etmişti. Bu iyi bir şeydi çünkü dövmeyi yapmayı dört gözle bekliyordu. Ama benim için o kadar da iyi değildi çünkü "kulüp işi" dediği bir şey için Iron Rogues yerleşkesine gitmek zorunda kaldığı bir sefer dışında, geceleri onun etrafta olmasına alışmıştım.

Corinne'in bebek bezi çantasını hazırladıktan sonra onu Zane'in kullanmam için ısrar ettiği son model SUV'ye bindirdim çünkü benim arabam on yıllıktı ve onun aracının sahip olduğu tüm zil ve ddklere sahip değildi. Ayrıca, elik kasasıyla, bir kaza geçirirsek çok daha güvenliydi. Ya da en azından yanında çalışmaya ilk başladığımda bana anahtarları verirken söylediği gerekçeler bunlardı.

Artık Demir Haydutların sahiplenmeyi planladıkları kadını bulduklarında nasıl davrandıkları hakkında daha fazla şey bildiğime göre, bunun Zane'in kulüp kardeşlerinden o kadar da farklı olmadığının kanıtı olduğunu düşündüm. Bu da ilişkimiz söz konusu olduğunda uzun vadeli düşündüğü konusunda bana umut veriyordu.

Evimiz Demir Haydutlar'ın koruduğu bölgede, kulübün yerleşkesine bir milden daha az mesafede olduğu için dövme dükkanına gitmek uzun sürmedi. Iron Inkworks'n önündeki kaldırıma yanaştığımda Molly ve Dahlia, Corinne'i araçtan indirmeme yardım etmek için aceleyle binadan ıktılar.

Molly bebek taşıyıcısının içine bakarken "Aman Tanrım," diye ciyakladı. "Bu tatlı ufaklığı göreli bir hafta bile olmadı ama bu kadar kısa sürede çok bymşe benziyor."

"Saçlarına baksana," diye iç geçirdi Dahlia, cipin diğer tarafından eğilerek. "En az bir santim daha uzun. Ve şu bukleler."

"Neredeyse hiç ve onunla kulüp evinde takılalı sadece birkaç gün oldu." Molly'yi nazikçe yolumdan çekerek bebek taşıyıcısını arka koltuktan çıkardım. Dahlia ben uzanamadan bebek bezi çantasını kaptı.

"Bebek delisi olduğumuz için bizi suçlayabilir misin?" Molly utangaç bir sırıtışla sordu.

Dahlia aracın etrafında döndü ve yuvarlak karnını işaret etti. "Evet, tüm hamilelik hormonları karnımızda dolaşıyor.

hemen şimdi."

"Bu bahaneyi daha fazla kullanamaman için çok fazla zamanın yok," diye azarladım ve gülerek başımı salladım.

"Doğru," diye kabul etti Molly, gülümsemesi genişleyerek. "Bu yüzden hâlâ yapabiliyorken bundan faydalanmalıyız."

Dahlia kıkırdayarak, "O zaman yeni bahanelerimiz olarak yorgunluk ve anne beynine geçebiliriz," diye ekledi.

"Evet," diye neşelendi Molly. "Ve eminim bundan sonra başka bir şey bulacağız."

Dahlia yuvarlandı onu gözleri. "Evet, muhtemelen başka bir hamilelik, adamlarımızı tanıyorum."

Dövme dükkânına girerken Molly, "Evet," diye onayladı.

Molly ve Dahlia ne kadar komik olsalar da, dikkatim hemen resepsiyon masasının yanında duran adama kaydı. Beni fark ettiğinde dudakları kocaman bir gülümsemeye dönüştü. "Selam bebeğim. Bugün uğrayacağını bilmiyordum."

"Biliyorum. Sana sürpriz yapmak istedim."

Arkamdan yumuşak bir "ah" sesi duydum ama hangi kız kardeşin söylediğini görmek için bana doğru yürüyen Zane'e bakmakla meşguldüm.

"En sevdiğim sürpriz türü," diye mırıldandı ve yaklaştığında bana bir öpücük vermek için başını eğdi.

Sonra bebek taşıyıcısını benden aldı ve ben de Dahlia'dan bez çantasını almak için döndüm. "Akşam yemeği de getirdim."

"Dikkatli ol bebeğim, yoksa beni şımartacaksın," diye sırtarak uyardı.

Bir orduyu doyuracak büyüklükteki spagetti ve köfte kabını almak için çantayı karıştırmadan önce gülümsemesine karşılık verdim.

"Çünkü beni bu kadar şımarttığın için bunu hak ediyorsun."

Molly yanıma gelip yiyeceklere bakarken "Nefis," diye mırıldandı. "Whiskey'nin paylaşması için yeterince getirdin mi?"

"Tabii ki getirdim," diye gülerek onayladım. "Buradaki iki hamile kadın için bir şey almadan akşam yemeği getirmemem gerektiğini çok iyi biliyorum."

"Akıllıca." Dahlia bana göz kırptı. "Bizi aç bıraktığınız için adamlarımızı çağırıp sizinkileri gammazlamak zorunda kalmaktan kurtarıyor."

Zane omzumun üzerinden baktı, bakışları bana dönerken dudakları birbirine yapıştı. "Beklenti nerede?"

"Özür dilerim." Ona özür dileyen bir gülümseme gönderdim. "Seni görmeye geldiğim için, geldiği yöne dönüp beni takip etmesi için arabayla gelmesini istememe gerek olmadığını düşündüm."

"Bir müşteri adayını rahatsız etme konusunda endişelenmenize gerek yok. Yamalarını kazanmak için harcadıkları zamanın tüm amacı bu. Bir dahaki sefere ona mesaj at," diye homurdandı.

"Gördün mü?" Molly Zane'i işaret ederek mırıldandı. "Neandertal."

Gözlerimi devirerek herkes için makarna hazırladım ve onlar hemen yerken gülümsedim. Zane işini yeni bitirmişti ve müşterisi içeri girdiğinde arka tarafta bir şeylerle ilgileniyordu. Molly ve Dahlia onu selamladılar ama adamın bakışları bana odaklandı.

"Hey." Bana bir gülümseme fırlattı. "Yeni olmalısın. Ben Dirk. Whiskey'nin en iyi müşterilerinden biriyim, bu yüzden beni çok sık göreceksin."

"Merhaba, kusura bakmayın ama burada çalışmıyorum," diye mırıldandım.

"Molly'den dövme mi yaptırıyorsun?" diye sordu. "Bir sürü dövmem olduğu için nereye yaptıracağını seçmende sana yardımcı olabilirim."

"Derine işlediğim tüm sanat eserlerini kesip atmamı istemiyorsan, kadınımdan uzak dursan iyi edersin," diye homurdandı Zane bekleme alanına doğru ilerlerken.

Dirk'ün gözleri irileşti ve birkaç adım geriye sıçrayarak ellerini bir teslimiyet jestiyle havaya kaldırdı. "Kusura bakma dostum. Senin olduğunu bilmiyordum."

"Belki de sakinle düşünmek yerine beynini kullanmalıydın." Zane kolunu omuzlarıma sararken ona ters ters baktı. "Iron Rogues'a ait bir yerde bir kadın görürsen, bizden birine ait olduğunu varsay."

"Özür dilerim. Dediğim gibi, bilmiyordum." İç çekerek başını salladı. "Eğer bilseydim, ona asla asılmazdım."

Molly ve Dahlia'ya bakarken, Zane bana onların giydiği gibi bir yelek giydirseydi bu durumda olmayacağımızı düşünmeden edemedim. Beni Whiskey'nin olarak ilan eden bir mülk yaması, beni gören herhangi bir erkeğe Demir Haydut'un beni sahiplendiğini oldukça açık bir şekilde gösterirdi. Umarım yakında bir gün bunu giyerim.

"I Gerginim," diye fısıldadı Ellery.
Elini benimkine kenetlemiş, kalçamın üzerinde duruyordu, ben de nazikçe sıktım. "Olma. Seni sevecekler, bebeğim."

Kızlarımı ailemi görmeleri için eve götürüyordum. Corinne ile zaten biraz zaman geçirmişlerdi, ancak yerleşmeye çalışmak ve rutinimizi anlamak arasında olup biten her şey nedeniyle fazla değil.

Onlara Laura'yı anlatmak zor olmuştu ve yaptığı onca şeye rağmen kızlarının öldüğünü duyunca anlaşılır bir şekilde yıkılmışlardı. Ama Corinne onları iyileştirmeye yardım etmişti. Biyolojik torunları olmasaydı bile, hiç kimse küçük kızımın tanışıp ona aşık olamazdı.

Anneme Ellery'den bahsettiğimde, onu onlarla tanıştırmam için bana yalvarmıştı. Kızımı ikna etmek biraz zaman ve bir sürü orgazm almıştı ama sonunda kabul etmişti.

Kırmızı ışıkta durdum ve tam bebek küçük bir ağlama sesi ona baktım. Ellery'nin dudakları seksi bir şekilde büzüldü ve bende onları ısırma isteğı uyandırdı. "Gördün mü? Corinne bile bunun kötü bir fikir olduğunu düşünüyor."

Göğsümde bir kahkaha gümbürdedi ve başımı salladım. "Sakin ol bebeğim. Corinne'in telaşlanmasının nedeninin arkadan gelen o koku olduğuna eminim."

Ellery içini çekti. "Muhtemelen."

Neyse ki kokuya uzun süre katlanmak zorunda kalmadık çünkü birkaç dakika sonra ailemin garaj yoluna girdim.

Annem paldır küldür evden çıktı ve doğruca arabanın arkasına giderek kapıyı açtı. "Merhaba, benim tatlı küçük torunum! Nasılsın, tatlım? Büyükannenini özledin mi?" Bebeğin kemerini çözüp onu araba koltuğundan kaldırırken sohbet etmeye devam etti, sonra onu göğsüne yasladı.

Arabanın kapısını açtım ve dışarı çıktım, arkamdan çarparak kapattığımda annem beni fark etmediğinde gözlerimi deviriyordum. Arabanın kaputunu çevirip Ellery'nin kapısını açarken mırıldandım, sonra da onun koltuğundan kalkmasına yardım ettim.

Annem sonunda başını bebekten kaldırıp baktı. "Aman Tanrım," haykırdı. "Şu güzelliğe bak!"

Ellery'nin yanakları kızardı ama anneme utangaç bir şekilde gülümsedi. "Teşekkür ederim."

"Selam anne," diye . "Ben de seni gördüğüme sevindim."

", Zane," diye mırıldandı, tekrar bebeğe bakarak. "Oğlumu görmekten her zaman mutlu olduğumu biliyorsun. Şimdi beni kızınla ."

"Anne, bu benim Ellery'im. Bebeğim, bu benim annem Diana. Sana benim hakkımda anlattığı hikayelere inanma. Yalan söylüyor."

Annemin nefesi kesildi ve bana kızgın bir bakış fırlattı.

"Tanıştığımıza memnun oldum Bayan Thomas," dedi Ellery tatlı tatlı, kaburgalarına dirsek atıp "Kibar ol," diye fısıldarken bile.

Annem kocaman sırttı. "Ne kadar şeker ve baharatlısın değil mi? İçimde harika anlaşıcağıımıza dair bir his var!" Corinne'i bir koluyla tuttu ve diğer kolunu Ellery'nin kolunun arasından geçirerek onu eve doğru götürdü. "Gel, gel. Akşam yemeği neredeyse hazır!"

Benim daha yaşlı bir versiyonuma benzeyen babam kapıda durmuş, genişçe sırtıyordu. Vücudu hafifçe kamburlaşmıştı ve içeri girmemize izin vermek için geri çekildiğinde biraz sert yürüyordu ama viski rengi gözleri parıltıyordu. Sürekli acı çekmesine rağmen babam tanıdığım en neşeli ve iyimser insanlardan biriydi.

"Baba, bu Ellery."

Ellery'nin elini tutarken, "Sonunda hakkında çok şey duyduğumuz kızla tanışmak güzel," dedi.

"Kızım," diye homurdandım, elini geri çektim ve onu kolumun altına sıkıştırdım. Bu çok saçmaydı ama kendimi kontrol edemiyordum.

Ellery'nin etrafındaki mağara adamı içgüdülerini.

Gözlerini devirdi ve bana baktı. "Tanrı aşkına, o senin baban."

Omuz silktim ve beni takip eden kahkahaları gelerek onu evin içinde gezdirdim. Mutfağa vardığımızda Corinne'in bez çantasını tezgâhın üzerine koydum. Sonra ona yaslandım ve Ellery'yi kendime doğru çekerek sırtı önüme gelecek şekilde bacaklarımın arasında durmasını sağladım. "Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" Çenemi Ellery'nin başına yaslariken sordum.

Annem dikkati dağılmış bir şekilde Corinne'e bakarken, "Masayı hazırlayabilirsin," diye talimat verdi. Bir zamanlayıcı çaldı ve iç çekerek beni kıkırdattı. "Yemeği fırından çıkarsam iyi olacak."

Corinne'e uzandığında isteksizce Ellery'nin gitmesine izin verdim. Her zamanki gibi, küçük kızım Ellery'nin kollarına girer girmez yakınımı sokuldu ve rahatlardı. Kızlarımı izlerken göğsüme bir sıcaklık yayıldı, ta ki annem koluma bir bulaşık havlusu sıkıştırana kadar. "Orospu çocuğu!" diye mırıldandım.

Annem ters ters bakarak, "Sözlerine dikkat et, genç adam," diye uyardı. "Şimdi masayı hazırla."

Ellery kıkırdadı ve ben de bu sese gülümsemekten kendimi alamadım ama tabakları almak için dolaba doğru yürürken homurdanma eğilimindeydim.

"Corinne'in üstünü değiştireceğim ve bir şişe yapacağım," dedi bana usulca.

"Teşekkürler bebeğim." Yanından geçerken dudaklarına bir öpücük kondurdum.

Gözleri etrafta gezinmeden önce soluk soluğa kaldı, sonra tekrar bana döndü. "Beni ailenin önünde öpemezsin," diye tısladı.

"Yapamam," diye homurdandıktan sonra bir kolumu beline doladım ve vücudunu kendime çektim. Ağzımı onunkiyle kapattım ve ona sert, yoğun bir öpücük verdim. Geri çekildiğimde sersemlemiş görünüyordu ve ben de sırtımdan kendimi alamadım. "Sen benimsin. Ne zaman istersem seni öperim." Seksi kıcını okşadım, sonra onu bıraktım ve yemek odasına doğru yürüdüm.

"Tıpkı babası gibi," diye mırıldandı annem.

Babam güldü ve odaya girdiğinde başımı kaldırıp ona baktım. Elinde çatal bıçak takımı vardı ve birkaç dakika sessizlik içinde görevimizi tamamladık. Masaya her şeyi koyduktan sonra tekrar mutfağa girdik ve o da buzdolabından ikimize birer bira aldı.

"Düğün ne zaman?" diye sordu sinsî bir sırıtışla. "Ne zaman daha fazla torun sahibi olacağım?" diye sordu annem. Şişemden bir yudum aldım, sonra sırttım.

"Yakında."

Ben daha bir şey söyleyemeden Ellery döndü ve annem her şeyin hazır olduğunu duyurdu. Corinne'i beslemek istedi, Ellery de yanıma oturmadan önce onu nazıkçe bana verdi.

Yemek sırasında ailem kızımınla tanıştı ve onu çocukluğuma dair saçma hikâyelerle eğlendirdi. Hiçbirinin Laura'yı içermediği dikkatimden kaçmadı ve bunun için minnettardım. Ellery ve ben kız kardeşim hakkında konuşmuştuk, bu yüzden bu konudan bahsedilmesi onu şaşırtmamıştı ama yine de benim ve ailem için hassas bir konuydu.

Corinne içtikten sonra uyuyakalmıştı, bu yüzden onu bebek taşıyıcısına koyduk ve eski yatak odama yerleştirdik. Ailem onu ilk kez yanlarına getirdikten sonra bir bebek telsizi almıştı.

Ocak ayında, Tennessee'nin güneyi için bile makul olmayan derecede sıcak bir geceydi, bu yüzden monitörü yanımıza alarak dışarı çıktık ve ailemin verandasındaki çukurda ateş yaktık. Konuşmaya ve gülmeye devam ettik, hatta annemler s'mores için gerekli malzemeleri bile hazırladılar. Ellery aileme mükemmel bir şekilde uyum sağlamıştı, sanki onun için bir yer açmıştık ve bu yeri doldurmasını bekliyorduk.

Yüzüğümü ona takmak için beklemek beni deli ediyordu ama Sheila - genellikle mülk yelekleriyle ilgilenen yaşlı kadın - ve onun yaşlı adamı tatildeydi ve bir hafta daha dönmeyeceklerdi. Evlenme teklif etmek için, o benim mülk armamı takana kadar beklemek istedim.

Gerçi bu şeyler onu hamile bırakmaya çalışmaktan alıkoymamıştı.

Ateş söndüğünde saat geç olmuştu ve erken saatte bir müşterim vardı. Corinne ile gece birkaç kez daha ayakta olacağımızdan bahsetmiyorum bile. Bu yüzden arabayı topladık, küçük çocuğumuzu aldık ve vedalaştık.

"Oğlumun seni çok yakında geri getirmesini bekliyorum," dedi annem Ellery'ye, yüzünü ellerinin arasına alırken. "Lanet olsun, onu beklemene yok. İstedğin zaman beni görmeye gel, güzelim." Sonra kızımı bırakmadan önce yanaklarından öptü.

Ellery babamla konuşurken annem yanıma gelip bana sarıldı. "Senin için daha mükemmel birini seçemezdim, Zane. O çok özel biri. Gitmesine izin verme, yoksa seni evlatlıktan reddederim ve onu evlat edinirim."

Alınmış gibi davrandım ama sonra güldüm ve başımı salladım. "Senin yerinde olsam ben de aynı şeyi yapardım."

Arabaya binip eve doğru yola çıktığımızda parmaklarımı Ellery'ninkilerin arasından geçirdim ve ortak ellerimizi kalçamın üzerine koydum. "Sana söylemiştim.

Seni severlerdi," dedim kendini beğenmiş bir şekilde.

"Ailen harika." Kıkırdadı ve ekledi, "Corinne'e karşı duygusal davrandıklarında çok tatlı oluyorlar. Özellikle de baban." "Evet. Birinin onlara Lau gibi davranabileceğine inanmak zor-
ra yaptı," diye acı acı mırıldandım.

Ellery elimi nazıkçe sıktı. "O hastaydı, Zane."

İç çekerek elini dudaklarıma götürdüm ve arkasından öptüm. "Biliyorum bebeğim. Corinne yüzünden olmasa da eninde sonunda onunla barışacağım."

"Sen iyi bir ," diye fısıldadı Ellery.

"Ben o kadar ileri gitmezdim, bebeğim. Aslında, eve gittiğimizde sana ne kadar kötü olabileceğimi göstereceğim."

L Zane ve Corinne ile birlikte yaşamak bir rüyaydı, ancak ilişkimin bozulması halinde onlardan ayrılmanın ne kadar zor olacağı konusunda endişelenmeden edemiyordum. İlişki sona erdi. Daha önce hiç erkek arkadaşım olmamıştı, hele Zane gibi bir adama ne dersiniz deyin.

Ortak mı? Sevgili mi?

Her halükarda, henüz aşk ya da evlilik hakkında bir şey söylememişti ve gelecekte bir noktada benden sıkılacağından korkuyordum. O zaman ben nerede olurdum? İşsiz ve evsiz kalır, ailemin evine geri taşınırdım.

Onunla ne kadar mutlu olsam da, kendimi bunun benim geleceğim olmasından korumam gerekiyordu. Bu yüzden o bugün Iron Inkworks'teyken şehirdeki iş ilanlarına baktım.

"Biliyorsun, buranın hemen kuzeyinde yeni bir kreş açılıyor," dedim Corinne artık geceyi uykuda geçirdiğine göre merdivenlerden inmeye başlarken.

Zane kaşlarını çatı, tam ben alt basamaktan inerken bana doğru döndü. "Şu Otuz'un dışında olanı mı diyorsun? Buradan neredeyse bir saat uzaktaki mi?"

Başımı öne eğdim. "Evet, sanırım o kadar uzak. Her neyse, işe alım yaptıklarını gördüm ve deneyimim olduğu için yarı zamanlı bir iş bulmanın iyi olabileceğini düşündüm. Bilirsiniz, yedek olarak."

"Yedek mi? Ne için?" Kollarını geniş göğsünde kavuşturdu, pazularındaki damarlar şişkinleşirken gömleğini daha sıkı çekti.

dövmelerinin altında.

Alt dudağımı ısırarak ayaklarımın altındaki parke zemine baktım ve ayakkabımla tahtanın çizgilerini takip ettim.

Gerçekten ayrılacağımızdan endişelendiğimi söylemenin kolay bir yolu yoktu. Özellikle de aramızdaki her şey bu kadar iyi giderken. İstedğim son şey Zane ile kavga etmektir.

"Corinne sonsuza kadar kendisine bakacak birine ihtiyaç duymayacak," dedim, hâlâ yere bakarak.

Güldü. "O zaman çocuklarımız gelmeye başladığında ellerin dolu olacak."

Başımı kaldırdım ve onun parlak gülümsemesiyle karşılaştım. "Çocuklarımız mı? Ne çocuğu?"

"Şu anda taşıyor olabileceğin gibi."

Geçen hafta boyunca her gece seks yapmıştık ama nedense doğum kontrolünü bir kez bile düşünmemiştim. Ama sanki gözden kaçırdığımın farkındaydı... ama endişeli değildi. "Vay be, hamile olabilirim."

Daha yakına eğildi, fısıldarken sakalının bıyıkları çenemi gıdıklıyordu, "Ve eğer değilsen, oluncaya kadar seni her fırsatta becereceğim."

Dalga geçtiğini düşünmek çok kolay olurdu ama kolları belime dolandı ve beni bir hiçmişim gibi kaldırıp omzunun üzerinden fırlattıktan sonra hızla üst kata, paylaştığımız yatak odasına çıktı.

Hararetli sözlerine ve bana kesinlikle yaptıkları şeye rağmen kıkırdadım. Her zaman büyük bir aile istemişim ve onun da bir aile istediğini bilmek bir kızın kalbini ısıtmaya yetiyordu.

Ve daha fazlası.

Beni yatağa atmadan önce kapıyı arkamızdan tekmeleyerek kapattı, hiç vakit kaybetmeden kot pantolonumu elleyip külotumla birlikte bir kenara fırlattı.

"Bütün gün bu tatlı amcığın tadına bakmayı düşünüyordum," diye inledi bacaklarımın arasına diz çöküp göbeğime doğru uzun bir çizgi yalamadan önce.

Yastıklara yaslanarak ellerimi başına koydum, bacaklarımı daha geniş açtım ve zaten ıslak ve bekleyen amıma daha iyi erişmesini sağladım. İçime daldı, dili her zerremi yalayıp yutarken ateşli bakışları benimkiler gibiydi.

"Evet, Zane. Tam orada," diye inledim, karnımda arzu birikirken arkama yaslandım.

"Seni boşaltırken bana bak, Ellery. İzmeni istiyorum," diye hırladı kalçalarımın arasından.

Klitorisimi sertçe emerken bakışlarım tekrar ona döndü, vücudum titrerken her yerimde havai fişekler patlattı.

Sırıttı, artçı şoklar içimde yuvarlanırken boşalmamın her zerresini yaladı. Sonra dizlerinin üzerine çökmeden önce kalçalarımı öptü.

Dudakları tekrar benimkilerle buluşmadan önce kıyafetlerini çıkarırken aval aval ona baktım. Bir noktada sütyenim ve gömleğim bir kenara fırladı, ama odaklanabildiğim tek şey dilinin benimkini yutmasıydı. Dudaklarındaki tatlı tuzluluğuma ve vücudunun sert hatlarını bana bastırırken çıkardığı hırıltıya.

"Bu dar amcığı doldurmama hazır mısınız?" diye mırıldandı, ellerini aramızda kaydırды, kalın parmaklarını şişmiş klitorisimde gezdirdi.

"Evet, lütfen," diye yalvardım, kalçalarımı onun bekleyen eline doğru yaklaştırdım.

"İşte benim iyi kızım," dedi gülerek, iki parmağını bekleyen amımın derinliklerine daldırırken. "Çünkü bulduğum her fırsatta bu amı sikmeye devam edeceğim. Ve karnın bebeğimle dolana kadar onu döllerimle dolduracağım. Sonra da bu güzel vücudu sikmeye devam edeceğim. Bunu istiyor musun, bebeğim? Seni benim yapmamı istiyor musun?"

"Evet, lütfen," diye inledim, parmaklarında başka bir orgazm oluşmaya başlamıştı bile.

Beni tekrar uçurumun kenarına iten sadece bana dokunma şekli değildi.

Onun sözleriyle kalbim kabardı çünkü çizdiği resim istediğim her şeydi.

Güzel bir ev. Bir
aile.

Taptığım bir adam.
Mükemmeldi.

Orgazmım doruğa ulaştığında gözlerimi açık tuttum ve Zane'in beni tekrar uçurumun kenarına götürürken kapüşonlu bakışlarıyla buluştum.

"Siktir, bebeğim." Parmaklarını içimden çıkardı ve ıslak uçlarını dudaklarıma bastırdı.

"Kendini tat. Benim için yaptığın şeyin tadına bak."

Başparmağını kavrayıp her iki parmağını da ağzıma alabildiğim kadar sokmadan önce, parmaklarındaki tuzu yalayarak dilimi geçici olarak dışarı çıkardım ve boğazımın arkasına çarptıklarında öğürdüm.

"Siktir, bebeğim, bu çok ateşli." Boştaki eliyle boynumun arkasını kavradı. "Ve her ne kadar o dudakların sikime dolanmasını ve gözlerin yaşarana kadar öğürmeni istesem de, yapmamız gereken bebekler var."

Parmaklarını bir patlamayla çekerek dudaklarımı sertçe öptü, ıslak kıvrımlarıma yavaşça dalarken siki zaten sert ve hazırды. Her bir santim bir öncekinden daha enfesti ve beni kabzasına kadar doldurduğunda derinden inledim.

Gözlerini kapattı ve yavaşça bana sürtünmeye başladı. "Siktir, çok ateşlisin. Çok ıslaksın. Harika hissediyorsun."

Sırtının güçlü kaslarını kavrarken "Sen de," diye nefes almayı başardım.

"Sikimi çok iyi alıyorsun. Şuna bir bak. Benimle dolu bu amcığın ne kadar ateşli görüldüğüne bak," dedi gözlerini açıp aramıza bakarak.

Aleti sularıyla kayganlaşmış, yavaşça içime girip çıkıyordu. Ama beni izlerken yüzündeki şehvet dolu bakışlar daha da ateşliydi.

"Çok sıcak," diye mırıldandım.

Diğer eli aramıza girerken bir dirseğinin üzerinde durarak hızını artırdı. Sonra başparmağı, sırlıklam amımı siktiği aynı hızlı ritimle klitorisimin etrafında döndü.

"Oh, evet, Zane. Tekrar boşalacağım," diye uyardım.

"Evet bebeğim, benim için gel. Aç ki seni döllerimle doldurabileyim."

Bacaklarımı daha geniş açtım, orgazmım beni ele geçirirken tüm vücudum sarsıldı.

"Siktir," diye inledi, daha hızlı pompaladı ve hemen ardından beni takip etti, beni doldururken sıcak fişkırımlarla boşaldı.

Göğsüm ve karnım boyunca öpücükler kondururken ikimiz de bir süre öylece yattık, nefesimizi tuttuk. Sonra aleti içimden çıkarken, iki parmağını tekrar içeri soktu ve ıslak amımın etrafında yavaşça döndürdü.

"Ne yapıyorsun?" Dirseklerimin üzerine sordum.

Sırıttı. "Tohumumun orada olduğundan emin olmalıyım. Kim bilir? Belki ikizlerimiz olabilir."

Gölmek istedim ama başka bir orgazm hızla beni ele ve parmaklarının etrafında titreyerek düşük bir inilti çıkardım.

"Benim için boşaldığında çok ateşli oluyorsun bebeğim. Bayıldım."

Ben de seni seviyorum, diye düşündüm göz kapaklarım kapanırken, Akıllara durgunluk veren orgazmlar ve dün gece Corinne ile iki kez uyanmak arasında tamamen silinmişim. Bu üç küçük kelimeyi yüksek sesle söylemeye henüz hazır değildim ama Zane'in benimle aile kurma planlarını paylaştıktan sonra aynı şekilde hissettiğinden daha emin hissediyordum... ve bunu beni hamile bırakmaya çalışmak için elinden geleni yapmakla takip etti.

"I Zane Thomas'ı arıyorum."

Birinin beni duyduğumda ofiste çalışıyordum. Bir sonraki müşterimin gelmesine daha bir saat vardı ve hemen hemen her-Buraya beni gelen viski isterdi.

Merakla masadan kalktım ve Dahlia ona cevap verdiğinde ofisimden çıkmaya başlamıştım bile.

"Randevunuz var mı?" Randevusu olmadığına farkındaydı, bu yüzden bilgi almaya çalışıyordu.

MC'lerin genellikle kendi adalet anlayışımıza bağlı olduğunu düşünürsek, bazen ülke kanunlarının dışında çalışırdık. Bu yüzden yabancılar kendilerini kanıtlayana kadar her zaman şüpheyile karşılanırdı. Bu, neden sadece tavsiye üzerine çalıştığımızın büyük bir parçasıydı, beni soran herkesin kendi adımı kullanmamasının bir başka nedeni de buydu.

Adam kot pantolon ve logosu o kadar soluk ki seçemediğim buruşuk bir tişört giymişti. Saçları yağlıydı, yüzünde bir günlük büyüme vardı ve gözleri... biraz cam gibiydi ve göz bebekleri büyümüştü. *Kahretsin*. Herifin kafası iyiydi.

"Sen de kimsin lan?" Dahlia'nın yanında durmak için tezgâha doğru ilerlerken homurdandım. Onu nazikçe arkamdan ittim ve kollarımı göğsümde kavuşturarak geniş bir duruş sergiledim.

Adamın gözleri dövmele pazularına takıldı ve zorlukla yutkundu. Ama uyuşturucu ona cesaret vermiş olmalıydı çünkü çenesini kaldırdı ve bana dik dik baktı.

"Ben Kenny. Kızım için geldim." "Ne oluyor lan?" Tersledim.

"Benim bebeğim sende. Laura'nın bebeği. Ben onun babasıyım."

Öne doğru tehditkâr bir adım attım, yutkundu ama yerinde durdu.

"Sen kimsin be?" diye hırladım, kaşlarımı çatmam onun bir adım geri çekilmesine neden oldu. "Doğum belgesinde babası yazmıyordu."

"Şey... uh... Laura ve ben... uh, . Ve o sadece bir sürtük gibi davranıyordu-"

Başka bir şey söyleyemeden masanın etrafında döndüm ve elimi boğazına doladım. "Bundan sonra ne söyleyeceğini çok iyi düşün, pislik."

Onu boğarken konuşamayacağı için tutuşumu hafiflettim.

"Bana kızgındı, tamam mı? Hamile olduğu ortaya çıktığında şok oldum ve bunu... iyi idare edemedim. Ama şimdi onu almaya geldim."

"Kimi alacaksın?"

"Kızımı."

Gözlerim kısıldı. "Bana onun adını söyle."

Kenny bir an paniklemiş gibi göründü ve ben de boynuna sarılıp onu kapıya doğru ittim. "Defol git buradan. Bir daha da geri gelme."

"Bir avukatım var. Babalık testi yaptırması için bir yargıç bulacak."

Ona sırtımı dönmüştüm ama sözleri adımlarımı durdurdu ve geri döndüm. Corinne'in sperm donörü olduğu kanıtlanırsa haklarının ne olacağından emin değildim, bu yüzden biraz daha araştırdım. "Neden şimdi?" Merakla sordum.

"Onu yeni öğrendim." "Nasıl öğrendin?"

"Anlaşmam" -aniden durdu, bana satıcısının kaynağı olduğunu söylemenin muhtemelen gerçekten aptalca bir fikir olduğunu fark etti- "um... ikimizin de tanıdığı bir adam. Bana Laura'dan bahsetti ve zengin görünümlü bir kızın bebeğin ailesini sorduğunu söyledi."

Ve işte ... zengin bir piliç.

"Onu kime verdiklerini öğrendim ve seni sordum." Yani beni araştırmış ve param olduğunu anlamış.

"Gerçekten ne istiyorsun?" Alay ettim. "Küçük kızım umurundaymış gibi davranmayı bırak."

Kenny gözlerini kırptırdı ve halsiz zihninin düşüncelerini toparlamak için ne kadar zorlandığını görebiliyordum.

Ellerini ceplerine sokarken, "Haklarımdan vazgeçmeye razı olabilirim," diye söylendi. "Bilirsin işte, ona daha iyi bir hayat vermek için."

Sessizce öfkelenirken çenem sertçe sıkıldı ve o pisliği öldürmemek için elimden gelen her şeyi yaptım. "Ne kadara?" Dişlerimi sıktım.

"Yüz bin dolar."

Onun için değeri bu kadar mıydı? Nasıl bu kadar azını isteyebilirdi? Kızlarımı güvende tutmak için sahip olduğum her kuruşu verirdim. Ama bu pisliğin bir tehdit olmadığından emindim ve yıllarca Laura'nın kefaletini ödedikten sonra, paramın birinin burnuna ya da bir iğneye gitmesinden bıkmıştım.

Ancak, çöpu attıktan sonra bir avukata danıştım.

"Siktir git buradan," diye . "Benim küçük kızım satılık değil. Bizden uzak dur, yoksa kendini Demir Haydutlar'la karşı karşıya bulursun."

"Göreceğiz bakalım," diye mırıldandı dönüp pratik bir şekilde dükkândan çıkmadan önce.

Bir dakika orada durdum, sakinleşmeye çalıştım ama adamın peşinden gidip kafasına bir kurşun sıkmak için can atıyordum.

Dahlia usulca, "Neden gidip Nevada'yı aramıyorsun," diye önerdi.

Nevada kulübün sekreteriydi ama aynı zamanda avukatımızdı.

"Evet," diye mırıldandım ve arkamı dönüp ofisime doğru yürüdüm. Ona durumu açıkladıktan sonra birkaç saniye sessiz kaldı- sonra homurdandı, "Cidden mi? Öde şu orospu çocuğunu."

"Daha fazlası için geri gelmeyecek mi?"

"Haklarını elinden almak için gerekli evrakları hazırlayacağım ve siz ona tek kuruş vermeden önce imzalatacağız. Yasal olarak, bundan sonra yapabileceği hiçbir şey olmayacak."

"Ona tekrar ödeme yapmazsam daha sonra ortaya çıkıp ortalığı karıştırmayacağını garanti etmez," diye karşı çıktım.

"Bu yüzden sen, Fox, Mav ve diğer birkaç infazcı evrakları ona götürün. Kiminle tam olarak emin olun."

Bir dakika düşündüm, sonra içimi çektim. "Peki. Bana o şeyi bugün getirebilir misin?"

"Evet, standart şeyler. Uzun sürmez."

Telefonu kapattık ve saate baktım, bir sonraki müşterimden önce sadece on dakikam olduğunu görmek beni çok sinirlendirdi.

Sakinleşmeye ihtiyacım vardı ve Ellery'nin sesini duymanın gerginliğimi azaltacağını biliyordum.

"Hey, sen," diye usulca selam verdi ve beni gülümsetti. "Selam bebeğim. Kızlarım nasıl?"

"Harika. Masal saati için kütüphaneye gidiyoruz."

"Jake seni takip mi ediyor?" Kızlarımı her zaman izleyen biri olduğu için hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

"Evet." Kıkırdadı ve benim dudaklarımın kenarları da karşılık olarak yukarı kalktı. "Bir şaplak yemek ne kadar cazip olsa da, güvenliğimizi riske atmayacağım."

"Kırmızı bir kış kazanmanın bir sürü başka yolu var bebeğim," diye homurdandım, pantolonum rahatsız edici derecede daraldığı için yerimde kıpırdandım. "Eğer bunun için yalvarıyorsan bu bir ceza sayılmaz."

Ellery'nin nefesi kesildi. "Ben yalvarmıyorum," diye itiraz etti.

Güldüm. "Bebeğim, bu kesinlikle söylenecek en yanlış şeydi."

"Neden?"

"Çünkü şimdi yanıldığını kanıtlamam gerekecek." "Bu gece kaçta işin bitiyor?"

Onun hevesli sesine sııttım ve şişmiş sikim acı verici bir şekilde sertleşti.

"İki randevum daha var, sonra eve, kızlarımın yanına döneceğim. En fazla iki saat sürer."

"Harika. O saatten çok önce evde olmalıyız, ben yemeği hazırlayayım."

"Teşekkürler bebeğim. Sonra görüşürüz."

"Sonra görüşürüz," derken kelimeleri karıştırdı.

Dahlia kapımın pervazına vurup başını benim bulunduğum yere doğru salladığında tam ona söyleyeceği şeyi söylemek üzereydim. Zaten şimdi bu tartışmaya girmenin zamanı değildi. Başımı salladım ve müşterimi selamlayıp işe koyulmadan önce Ellery'ye veda ettim.

Bir saatten biraz fazla bir süre sonra son müşteriye tam başlamak üzereydim ki Molly koşarak tat- too istasyonlarını ayıran küçük duvarın etrafından geldi. Telefonunu kulağına götürüyordu ama ben başımı kaldırıncaya çekip bana uzattı. "Ben Jake. Buna bakman gerek. Ellery ve Corinne'e bir şey oldu."

Kalbim boğazıma düğümlendi ama telefonu kaptım ve "Ne oldu?" diye mırıldandım.

"Ellery iyi ama biri Corinne'i kaçırdı."

Göğsümden bir öfke kükremesi yükseldi ve ayağa fırladım, bir yandan Jake'ten ayrıntıları öğrenirken bir yandan da anahtarlarımı almak için ofisime koştum. Bana Ellery'nin beklediği kavşağı gösterdi. "Geri dönüyorum. Pisliği keskin bir köşede kaybettim."

Molly beni dışarıya kadar takip etmişti ve telefonu kapattıktan sonra, cehennemden çıkmış bir yarasa gibi oradan çıkmadan önce telefonu ona fırlattım.

En kötü senaryoları düşünmeden edemiyordum. Kızlarımdan biri olmadan yaşamak bir seçenek değildi.

Büyük olasılıkla Kenny'ydi ve kızın onun elinde olması ve muhtemelen kafasının güzel olması beni daha da korkutuyordu. Onu elime , işim bitmeden onu öldürmem için bana yalvaracaktı.

I Zane'in motosikletinin tanıdık kükremesini duyana kadar cipin direksiyonuna yığılmış bir şekilde oturdum. Sonra araçtan dışarı fırladım, dizlerim büküldüğü için çoğu yere çarptı. Ama o bisikletinden atladı ve ben düşmeden beni yakaladı.

"Her şey girecek," diye söz verdi, sesinde çelikten bir tını vardı.

Başımı salladım, şokun etkisi biraz geçtiği için gözyaşlarım akmaya başlamıştı. "Hepsi benim hatam."

"Suçlu sen değilsin bebeğim," diye güvence verdi. "Tam olarak ne olduğunu bilmiyorum ama Corinne'i riske atacak bir şey yapmayacağını biliyorum."

Corinne'in kaçırılmasından benim sorumlu olduğumu düşünmediği için rahatlamıştım ama bu suçluluk duygumu hafifletmedi. "Ben arabayı sürerken onu cipten aldım."

"Anlat bana, hatırlayabildiğin her ayrıntı yardımcı olacaktır," diye ısrar etti.

Birkaç derin nefes aldım ve başımı salladım. "Her şey çok hızlı oldu. Beklentimin bana yetişmesini beklemek için kenara çekmiştim. Corinne uyuyordu ve ışığı izlemek için koltuğumda döndüm çünkü yeşile döndüğünde tekrar caddeye çıkacaktım. Arkadan bir ses duydum ama önce ne olduğunu anlamadım. Arkamı döndüğümde adam çoktan bebek taşıyıcısını tabanından çıkarmıştı. Kemerimi çözemedim ve onu almasını engelleyecek kadar hızlı araçtan inemedim. Onu arabasının yolcu koltuğuna fırlattı ve gitti. Ben bile

kemerini bağlama zahmetine katlanmadı ve hava yastığı küçük kızımızın sadece birkaç santim ötesindeydi."

"Onu götürdüğünde buraya mı park etmişsiniz?" diye sordu.

Titrememi durdurmak için ellerimi göğsüne bastırdım. "Evet. Kapıyı bu şekilde açtı." Park edildiğinde arabanın kilidini otomatik olarak açan özellikten memnun değildim. Beklentiyi izlemeye o kadar odaklanmışım ki tekrar kilitlemeyi unutmuştum. Bundan sonra ya devre dışı bırakmanın bir yolunu bulmamız ya da yeni bir araba almamız gerekiyordu.

Etrafı taradı ve solumdaki binaya monte edilmiş birkaç kamerayı işaret etti. "Çocuklardan birine görüntüleri alması için iş vereceğim. Umarım, tatlı kızımız seninle olmadığını fark etmeden önce Corinne'i bulmamıza yardımcı olacak bir şeyler yakalamışlardır."

"Beklenti onun peşinden gitti." Zane'e göz kırptım. "Ondan haber aldın mı? Belki onlara yetişmiştir."

Başını iki yana salladı. "Üzgünüm bebeğim. Çocuk kulüp binasını aradı. Yaklaşık bir mil ötede keskin bir dönüş yaparken kaldırıma çarpmış ve piç kurusu kaçmış. Ama plaka numarası vardı, bu yardımcı olacaktır."

Omuzlarım çöktü. "Beklentinin ışığa yetişemeyeceğini fark etseydim, yavaşlayabilir ve onunla birlikte kavşakta kalabilirdim. O zaman yetişmesini beklemek için kenara çekmem gerekmezdi ve o adam Corinne'i arka koltuktan kapamazdı."

"Hayır, bu kız kardeşimi hamile bırakıp sonra da onu terk eden şerefsizin suçu. Onu senden bu şekilde kopardığına göre ölmek istiyor olmalı."

Gözlerim büyüdü. "Onu kimin kaçırdığını zaten biliyor musun?"

"Neredeyse eminim," diye onayladı ve bana Iron Inkworks'e uğrayıp Corinne'in biyolojik babası olduğunu iddia eden adamdan bahsetti.

Onu bize satmak isteyen biriyle birlikte olduğu düşüncesi beni çok korkutuyordu. Sadece iki haftadan biraz daha uzun bir süredir hayatındaydım ama Corinne'in benim olduğunu düşünüyordum.

"Ona bir şey olursa ne yaparım bilmiyorum," diye ağladım.

Zane avucuyla omurgamı okşadı. "Merak etme bebeğim. Tüm kulüp o piçin kızımızı nereye götürdüğünü bulmaya çalışıyor. Kıza bir bok yapacak kadar uzun süre sahip olamayacak."

"Bizim kızımız mı?" Gözlerimden akan yaşların arasından ona bakmak için başımı arkaya eğerek yankıladım.

Başparmaklarını yanaklarımdaki ıslaklığa doğru kaydırды. "O benim olduğu kadar senin de."

"Onu çok seviyorum," diye fısıldadım, ciddi ciddi hıçkırmaya başlamıştım. Bana daha sıkı sarıldı. "Sevdiğini biliyorum bebeğim."

Göğsüne doğru burnumu çektim ve "Seni sevdiğim kadar" diye mırıldandım.

Bana bakmak için arkasına yaslanmadan önce parmakları sırtıma doğru büküldü. "Siktir, bebeğim. Ben de seni çok seviyorum."

"Gerçekten mi?" Pazularını sıkıca kavradım. "O adamın küçük kızımızı almasına izin verdikten sonra bile mi?"

"Bunun senin hatan olmadığını söylediğimde ciddiydim," diye homurdanarak alnımdaki bir tutam saç ırçaladı. "O pisliğe parasını ödeseydim ya da Corinne için olası bir tehdit olduğu için onu yerin dibine soksaydım bunu önleyebilirdim. Eğer birini suçlayacaksın, o zaman beni sorumlu tutmalısın."

"Ona bir şey olacağını biliyor olamazdın," diye karşı çıktım ve başımı salladım.

"Ve sen de yapamazdın," diye işaret .

"Sanırım haklısın," diye homurdandım. İçimdeki ezici suçluluk duygusunun bir kısmı hafıfledi ama Corinne'i geri alana kadar tamamen yok olmayacağını biliyordum.

"Emin ol öyleyim." Bana hızlı bir öpücük verdi. "Doğru zaman değil ama tüm bunlar bittiğinde benim yelegimi ve yüzüğümü takacaksın. Ve bir sonraki bebeğimiz doğmadan önce soyadımı alacaksın."

Birbirimize olan duygularımızı nihayet dile getirebilmemiz için Corinne'in kaçırılması kadar ciddi bir şeyin gerekmiş olmasından nefret ediyordum. Ama Zane'in de onunla hayalini kurduğum aynı geleceğı istediğini bilmek hoşuma gidiyordu. "Bunların hepsini istiyorum."

Dudaklarını tekrar benimkilere değdirdi. "Mülk yamanızın bu sabah hazır olduğunu öğrendim. Şimdiye kadar hazır olmalıydı ama kızlarımı yeni evimize yerleştirmeye odaklanmıştım. Sheila ve Tank şehir dışında olduğu için birkaç gün öncesine kadar elime geçmedi. Yüzüğünü aldım bile. Eve döndüğümüzde parmağına takmak için beni bekliyor; sen, ben ve Corinne."

Benim için ne seçtiğini görmek için sabırsızlanıyordum ama kızımız güvende olana kadar olmazdı. "Neyse ki arabada uyumayı çok seviyor. Belki sen onu geri almadan uyanmaz."

"Iron Rogues'a güven bebeğim. Kulüp kardeşlerim Corinne'i bulmama yardım etmek için ellerinden geleni yapacaklar, bu yüzden çok uzun sürmeyecek," diyerek beni temin etti ve avucunu belime dayadı. "Hadi, seni kulüp binasına götürmeliyim, böylece küçük kızımızın nerede olduğunu öğrendiğimde güvende olursun."

Beni cipe doğru yönlendirdi ama ben başımı salladım. Ellerimi kaldırarak ona ne kadar titrek olduklarını gösterdim. "Araba kullanabileceğimi sanmıyorum. Çok üzgünüm."

"Merak etmeyin." Aracın etrafında döndü ve geçiş kapısını açtı. "Direksiyonda ben olacağım."

"Peki ya bisikletin?" Araca binmeme yardım ederken sordum.

"Bir aday Viper'ı buraya getiriyor. Benim için karakola kadar sürecek."

Verdiği cevap beni şaşırttı çünkü Zane ile ondan başka kimsenin bisiklete binmediğini bilecek kadar uzun süredir birlikteydik. Ama umutsuz zamanlar umutsuz önlemler almayı gerektirirdi ve benim için kendi kuralından bir istisna yapmasını takdir ettim. "Teşekkür."

"Sen ve Corinne için her şeyi yaparım bebeğim," diye mırıldandı kapıyı kapatıp aracın ön tarafına geçmeden önce emniyet kemerimi bağlarken.

İçeri girer girmez kaldırımından uzaklaştı ve doğruca Demir Haydutlar yerleşkesine yöneldi. Kapıda fazladan adamları vardı ve tanıdık yüzlerini görünce rahatlardım.

Wrecker kapının SUV'un arkasından kapandığından emin olmadan önce bize el salladı. Kulüp binasında bizi bir kalabalık bekliyordu, Zane park ettikten sonra birkaç yaşlı kadın kapıma doğru koşmaya başladı. Erkekler konuşurken beni binanın içine soktular. Dahlia'nın içecek ya da yiyecek bir şeyler teklifini geri çevirdim ve dizlerimi göğsüme çekerek kanepeye oturdum.

Birkaç dakika sonra Zane beni kontrol etmeye geldi. "İyi misin, bebeğim?"

"Pek sayılmaz," diye fısıldadım başımı sallayarak. "Ama benim için endişelenme. Seni önemli şeylerden alıkoymak istemem. Corinne'i geri almaya odaklan. Ben iyi olacağım."

Molly, Dahlia'yla birlikte iki yanıma oturup ellerimi ellerinin arasına alırken, "İyi olduğundan emin olacağız," diye söz verdi.

Zane bana hızlıca bir öpücük verdi ve sonra onun uzaklaşmasını izledim, bebeğimizin başına kötü bir şey gelmeden onu bulmaları için dua ettim.

"H Jake'in onu kaybettiği yerden birkaç mil ötede boktan bir motele girdik," dedi Deviant bilgisayar ekranını göstererek. Kenny'nin otoparktaki bir görüntüsünde donup kalmıştı, Corinne'in bebek taşıyıcısını tutuyor.

İçimde hiç bilmediğim bir öfke patladı ve yumruğumu en yakın duvara indirerek döndüm. "Lanet olsun!" diye bağırdım.

Bir an için gözlerimi kapattım, derin bir nefes aldım ama sadece bir parça sakinleşmeyi başarabildim. Gözlerimi yeniden açtığımda izin almak için başkanıma baktım.

Fox başını salladı. "Kimse bir Iron Rogue'un ailesine bulaşamaz."

Başımı sallayarak teşekkür ettim ve "Hadi gidelim," diye mırıldanarak Deviant'ın kulüp binasındaki ofisinden çıktım. Ellery hâlâ Mav ve Fox'un yaşlı kadınlarıyla birlikte kanepede oturuyordu, ben de hemen yanına gittim ve eğilip yüzünü ellerimin arasına aldım.

"Bir ipucu buldum, bebeğim. Ben ve çocuklar gidip edeceğiz. Ne kadar kalacağımı bilmiyorum, bu yüzden burada, güvende olduğunu bildiğim yerde kalmanı istiyorum."

Ellery'nin ela gözleri yaşlarla doldu ve dudağı titredi ama başını salladı.

Onu çabucak öptüm ve "Haber alınca arayacağım" dedim. Sonra aceleyle kulüp binasının önüne gittim, orada birkaç kardeşim beni desteklemek için hazır bekliyordu.

Motele vardığımızda hava kararmak üzereydi ama Harley'lerimizin gürültüsünün Kenny'nin dikkatini çekmesini istemiyorduk. Ya da o kaybolduktan sonra polislerin bir grup motorcuyu işaret etmesini. Polis şefi arkadaşımız olmasına rağmen bizim için yasaları çiğnemezdi. Gerçi ara sıra yasaları esnetirdi.

Yandaki markete park ettik ve ön büroya doğru ilerledik. Çocuklarımdan bazıları Kenny'nin kaçma ihtimaline karşı oda kapılarına göz kulak olmak için dağıldılar.

Deviant binanın yan tarafına doğru yürüdü ve bir saniye sonra ofisin ışıkları söndü.

"ne lan?" diye bağırdı içeriden biri.

Kameraların artık kapalı olduğunu bilerek içeri girdim ve doğruca tezgâha yöneldim. Diğer taraftaki tıfıl daha ne olduğunu anlamadan alına bir silah dayamıştı.

"Kenny Harrilson. Hangi odada?"

"Bilmiyorum," diye kekeledi çocuk. "Bilgisayardan bakmam gerekiyor."

"Kameranın fişini çek," diye .

Arkasındaki duvara uzandı ve köşede tavana monte edilmiş kameradan sarkan kabloyu yakaladı. Kabloyu prizden çekip çıkardıktan sonra kapıyı açık tutan Storm'a -Yol Kaptanımıza-seslendim. "Işıklar."

Aynı kelimeyi bağırdı ve bir saniye sonra elektrikler tekrar geldi.

Çocuk birkaç kez gözlerini kırptırdı ama sonra kaşlarının arasına sıkıştırılmış silaha bakarak şaşı oldu.

Tabancamın namlusuyla bilgisayarı işaret ederek, "Şuna bir bak," dedim.

Bilgisayar canlanmıştı, bu yüzden dikkatle ona doğru döndü ve bir şifre yazdı. Bir program açıldı ve bir an için bir veritabanında gezindi. Tekrar benimle yüzleştğinde gözleri dehşetle doluydu. "Kayıtlı Kenny diye biri yok" derken sesi zayıftı.

Aklıma bir fikir geldi ve tiksintiyle homurdandım: "Laura Thomas'ı dene." Hasta herif herhalde zekice davrandığını düşünüyordu.

"R-room-um 12."

Storm içeri girdi ve tezgahın üzerine bir tomar para sıkıştırdı. "Biz hiç burada olmadık. Ve eğer burada olduğumuz duyulursa,

Bunu ellerinle, ayak parmaklarınla ve dişlerinle geri ödeyeceksin. Anlaşıldı mı?"

Çocuk hararetle başını salladı ve parayı almak için belli belirsiz uzandı. Parayı avucunun içine aldıktan sonra cebine soktu ve "İstifa ediyorum!" diye bağırarak arka kapıdan koşarak çıktı.

Gözlerimi devirdim ve Viper'ı dışarıda takip ettim. Oda bilgisini çocuklara aktardık, sonra birkaçı çevreyi kuşatırken geri kalanımız sessizce Kenny'nin odasına yaklaştı.

"Corinne onu ürkütmek istemiyorum," diye mırıldandım. "Kendini tehdit altında hisseder ve Corinne'le yalnız kalırsa ne yapacağını kim bilebilir ki?"

Buz, ön pencerenin yanındaki gölgede durmuş, perdelerdeki aralıktan bana bakıyordu. Sonra karanlığın içinde eridi ve bir saniye sonra yanıma geldi. "O banyoda."

Sesindeki iğrenme beni korkuttu. Tahminime göre Kenny ya kafayı bulmuştu ya da mastürbasyon yapıyordu. Küçük kızım da odada onunla birlikte olduğu için gerçekten uyuşturucu olmasını umuyordum. Onu uyuşturucunun etrafında istediğimden değil, ama en azından kafası iyiye, daha kolay bir hedef olurdu.

"Corinne?"

"Hâlâ taşıyıcısında uyuyor. Onu pencerenin masanın üzerine koydu." Düşünceli bir şekilde pencereye baktı, sonra bana baktı ve "Kilitli değil" diye mırıldandı.

"Yeterince açılıyor mu?" Planını anlayarak sordum.

Başını salladı ve arka cebine uzanarak çok amaçlı bir alet çıkardı, sonra ortadan kayboldu ve eski yerinde yeniden belirdi.

Yavaşça, metalin paslanıp paslanmadığını ya da buna benzer bir şey olup olmadığını test ederek, Ice pencereyi yavaşça açmaya başladı. Dışarıdan bakınca kolay değildi ama eski bir profesyonel hokey oyuncusuna göre zorla içeri girme konusunda şaşırtıcı derecede becerikliydi.

Kapının önünde diz çökerek, kilidin açılma sesini duyana kadar kapı kolunda bir maymuncuk kullandım.

Ayağa kalktım ve Ice'ın ne kadar ilerlediğini görmek için döndüm. Bıçağını paravani kesmek için kullanıyordu, bu da pencereyi daha da açmasını kolaylaştırıyordu.

Viper arkasında durdu ve aniden elini Ice'ın omzuna koydu. Sonra bana baktı ve başını odaya doğru eğdi.

Kahretsin. Kenny banyodan çıkmış olmalı.

Ice ellerini pencere pervazına koydu ve öne doğru eğilerek geniş omuzlarıyla genişliği test etti. Sonra perdeyi hafifçe

Viper'a çenesini kaldırmadan önce cesaret edebildiği kadar merkeze doğru ilerledi.

Viper elini kaldırıp üç parmağını gösterdi. Önce birini, sonra ikisini indirdi ve üçüncüsünü yumruğunun içine soktuğunda, Ice açık pencereden uzanıp Corinne'i yakalayıp hızla dışarı çekerken kapıyı tekmeledim.

"Ne oluyor lan?" Kenny eli arkasına uzanırken bağırdı.

"Dene ve ateş edeceğim ilk şey senin sikin olsun. Küçük bir hedef, biliyorum ama asla ıskalamam."

Kenny dondu kaldı ve ellerini havaya kaldırmadan önce bir an için içinde bulunduğu durumu düşündü.

Engerek sinsice yaklaştı ve Kenny'nin pantolonundan silahı çekip aldı, sonra şarjörü çıkardı ve yatağın üzerine atmadan önce hazneyi boşalttı.

Silahımı kısa bir süreliğine kapıya doğru çevirdim. "Çekil," diye hırladım. "Beni nereye götürüyorsun?" Kenny sızlandı. Burnunu çekti ve sulu gözlerle bana baktı.

"Misafirhanemize," diye homurdandım o geçerken.

Orospu çocuğu dondu kaldı ve omzunun üzerinden bana baktı, yüzü korku içindeydi.

"Duydun mu?"

"Polisi ara," diye yalvardı. "Her şeyi itiraf edeceğim. Sadece beni teslim edin-"

Gerçek bir mizah olmadan sertçe güldüm. "Gerçekten bu kadar kolay kurtulacağımı mı sanıyorsun? Kadının ödünü kopardın ve küçük kızımızı KAÇIRDIN!" Sözlerimi bitirdiğimde avazım çıktığı kadar bağıırıyordum ve Maverick kafasını odadan içeri soktu.

"Bunu misafirhaneye sakla, kardeşim. Hadi buradan siktir olup gidelim."

Patlamadan önce kendime bir şeyler vermek için Kenny'nin bacağına bir kurşun sıkmayı düşündüm, ama o zaman kışını arabaya taşımamız gerekecekti ve Race bagajın halısına kan bulaşırsa günlerce şikayet edecekti.

"Kımılta," diye homurdandım ve silahımın namlusuyla omurgasını dürttüm.

Dışarı çıktığımızda Ice'ın Corinne'in bebek arabasını bir o yana bir bu yana salladığını gördüm.

"Telaşlanmaya başladı ama onu salladığımda uykuya geri döndü."

Teşekkür etmek için çenemi kaldırdım, çünkü tıkanmış boğazımdan ses çıkmıyordu. Bebek koltuğunu kaldırarak uyuyan prensesime baktım ve vücudumu saran rahatlama hissiyle dizlerim neredeyse bükülüyordu.

"Viski." Maverick'in sesini duyunca döndüm ve başını otoparka girmekte olan bir kamyonu doğru salladığını gördüm. "Hadi sizi evinize, kadınınıza götürelim."

Onu araca kadar takip ettim ve direksiyon başındaki Fox'a başımla selam . Dikkatlice arka kapıyı açtım ve küçük kızımı Molly'nin bebeği olduğunda kullanması için daha önceden yerleştirdiği bazaya bağladım.

Kapıyı sessizce kapattıktan sonra anahtarlarımı Viper'a attım ve domuzumu tırmalaması halinde onu parçalamakla tehdit etme zahmetine girmedim. Kızımızı eve, annesine götürmekten başka hiçbir şey umurumda değildi.

Parmaklarımın ucuyla Ellery'nin alnını taradım ve saç tellerini iterek uzaklaştırdım. Kahretsin, çok güzeldi. Ve kızımız göğsünde dinlenirken onu kanepede yatarken izlemek, her ikisi de huzurlu bir uykuda derin nefes alıyordu... içimdeki bir şeyi düzeltti. Sevgi ve memnuniyet hissi bıraktı.

Ama içimde yanan öfkeyi yok etmeye yetmiyordu. Aklımda geleceğimizden başka bir şey olmadan kızlarımın yanına dönebilmek için bu işi bitirmem gerekiyordu.

Corinne'le birlikte eve geldiğimde Ellery kendini kaybetmişti. Küçük kızımızı kucağına almış ve ben ikisini de kucaklarken göğsümde hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Onu uyandırmaktan nefret ediyordum ama ona haber vermeden de gitmek istemiyordum.

"Ellery," diye fısıldadım, parmağımın ucunu yumuşak yanağında gezdirirken. "Uyan, bebeğim."

Kıpırdandı ve kolları Corinne'in etrafında bir saniyeliğine gerildi, sonra tekrar gevşedi. İkimizin de Corinne'i kollarımızdan rahatça bırakmamız için bir süre geçmesi gerekecekti.

"Bazı kulüp işlerini halletmem gerekiyor. Birkaç aday dışarıda nöbet tutacak ama ben gittikten sonra kapıyı kilitlemenizi ve alarmı kurmanızı istiyorum."

Ellery'nin kaşları aşağı indi ve ela gözlerine endişe çöktü. "Tehlikeli bir şey değil bebeğim. Sadece iş. Yakında döneceğim." "Tamam," diye fısıldadı.

Birlikte yaşadığımız hayat hakkında çok konuşmuştuk ve zaman zaman ondan saklamam gereken şeyler olduğunu kabul etmişti, ama sadece kulüp işi olduğunda. Ve yüksek sesle söylemesem de, bu geceki gibi boktan şeyler. O karanlık asla onun yanına yaklaşamazdı.

"Seni seviyorum,
bebeğim." "Ben
de seni
seviyorum."

Alnından öptüm, sonra ayağa kalkmadan önce dudaklarımı kızımızın tüylü küçük başının üzerinde gezdirdim. Ayağa kalkmasına yardım ederken Ellery Corinne'i göğsüne bastırdı, sonra da benimle kapıya kadar yürüdü.

"Uzun sürmez," dedim ona tekrar. "Kapıyı kilitle, bebeğim."

Kapı kapandığında ve alarmı kurduğunu duyduğumda, çenemi kaldırıp karşıdaki arabaya baktım ve karşılığında bir el salladım.

Beklediğim gibi, kardeşlerimden biri bisikletimi bırakmıştı, ben de gizlice garaj yoluna gittim ve üzerine tırmandım. Mav'a bir mesaj göndererek yolda olduğumu bildirdim ve sonra yola çıktım.

Ben geldiğimde misafirhanenin dışında bekliyordu. Yerleşkenin arka tarafına inşa edilmiş, ağaçlarla çevrili küçük bir yapıydı, bu yüzden orada olduğunu bilmiyorsanız neredeyse gizlenmişti.

Şakayla karışık "misafir odası" diye adlandırdığımız birkaç oda vardı. Birkaçı hücre işlevi görüyordu, diğer ikisi ise karşılıklı görüşme için düzenlenmişti. Kenny'nin beni beklediği oda tamamen ses geçirmezdi ve kullanım sırasında genellikle çok dağınık olduğu için kolayca sterilize edilebiliyordu.

Mav kapının kilidini açtı ve önce benim girmemi işaret etti. Sonra kapıyı arkamızdan kilitledi ve beni bodruma kadar takip etti.

Kenny odanın ortasında asılı duruyordu ve yarılmış dudağını görünce gözlerimi kıstım. Kimsenin ona dokunmaması gerekiyordu. Mav'a kaşlarımı çattım, o da başını salladı. "Bagaja girerken bizimle kavga etti, yüzü kapağa çarptı. Şimdi şu işi halledin de eve, karımın yanına gidebileyim." Köşedeki sandalyeye doğru yürüdü ve üzerine oturdu.

Bu binanın kullanımı söz konusu olduğunda çok az kural vardı, ancak Fox'un asla taviz vermediği bir kural burayı yalnız kullanmaktı. Kimsenin gerçekten aptalca ya da berbat bir şey yapmadığından emin olmak için, en az ikimizin her zaman odada olması gerekiyordu.

Kenny'yle yüzleştim, yüzünde dehşet ifadesiyle bana bakıyordu ve zaten ıslak olan pantolonu, odaya sinen idrar kokusuyla daha da koyulaşmıştı. Ellerimi kirletmemek için bir çift eldiven aldım.

"Lütfen," diye yalvardı. "Sadece beni polislere teslim edin."

"Hapishanede çürümek senin için fazla iyi," diye homurdandım ona doğru yürürken, sonra da hayalarına yumruk attım. "Ölüm senin için çok iyi, ama ben işkenceyi uzatacak biri değilim." Sağ kroşem çenesine çarptı. "Çok uzun sürmeyecek."

Ellery'nin yanağının sırtıma yaslandığını hissettiğimde YUMUŞAK ELLER gövdemın etrafında dolandı ve göğsümde birbirine çarptı.

Kıvrımları bana doğru bastırdı ve vücudunun sıcaklığı ve üzerimizden akan suyun sıcaklığıyla iç çektim.

"Geri döndün," diye fısıldadı.

Ellerini ellerime aldım ve dudaklarıma götürdüm, arkamı dönüp onu kollarıma almadan önce her birini öptüm. "Seni uyandırdıysam özür dilerim, bebeğim."

Misafirhaneden döndükten sonra doğruca banyoya gitmiş, kıyafetlerimi çöpe atmış ve dumanı tüten sıcak bir duşa girmiştim. Kadınımla yatağa girmeden önce üzerimdeki pisliği temizlemem gerekiyordu.

"Üzölme. Seni duşta çıplak bulmaktan her zaman mutlu oluyorum," diye dalga geçerek kendini bir kedi gibi bana sürttü.

"Dikkat et, bebeğim. Yoksa sikim amına gömölümüş halde kendini duvara yaslanmış bulursun. Ve bu gece nazik olmak için içimde o kadar güç yok."

"Nazik olmak istediğimi kim söyledi?" Bakışları göğsüme kaydı ve birkaç saniye dövmelerimi inceledikten sonra kirpiklerinin arasından bana baktı. "Bana unutturmana ihtiyacım var."

Bir saat sonra yatağa yığıldık, ikimiz de bitkin ve tamamen tatmin olmuştuk. Ama uyumadan önce bir şey yapmam gerekiyordu. Yuvarlandım ve komodin çekmecemi açtım, sonra oraya sakladığım küçük siyah kadife kutuyu aldım.

Arkamı dönüp kapağı açtım ve onun için sipariş ettiğim üç karatlık elmas nişan yüzüğünü çıkardım. Sonra da

kutuyu yere bıraktım ve Ellery ile yüzleşmek için yan tarafıma geçtim. O da benim pozisyonumu taklit etti ve elini tutup yüzüğü parmağına geçirmemi izlerken yanakları pembeleşti.

"Sana evlenme teklif etmeyeceğim çünkü başka seçeneğin yok," dedim huysuzca.

Ellery kıkırdadı ve dudaklarım kıvrıldı.

"Ama bu hafta sonu için hazır olup olamayacağınızı soracağım."

Birkaç saniye yüzüğe baktı, sonra ayaklarını sürüyerek yanıma geldi ve beni sırt üstü yatırıp üzerime oturdu. "Seninle ne zaman ve nerede istersen evlenirim. Tek ihtiyacım olan sen ve Corinne."

Oturur pozisyonda kıvrıldım ve güzel yüzünü avuçladım, ela gözlerindeki kahverengi ve yeşilin her bir zerresini ezberledim. "Seni seviyorum, Ellery. Düşündüğümde çok daha fazla. Sen ve Corinne benim her şeyimsiniz."

"Ben de," diye tatlı tatlı fısıldadı.

Onu sertçe öptüm, sonra kalçalarını kavradım ve uzun, kalın çubuğuma geri daldırmadan önce onu kaldırdım. "Şimdi, daha fazla küçük munchkin yapmak için çalışmaya geri dönelim."

Ertesi sabah Ellery uyandı ve banyoya koştu.

Bunun bir erkek olmasını umuyordum. Güzel kızlarımı korumama yardım edecek birine ihtiyacım vardı.

EPİLOG

ELLERY

Zane, kulüp kardeşleri kadar aşırı korumacı olduğunu kanıtlamıştı. Corinne'in kaçırılması ve benim hamileliğim arasında, içindeki tüm mağara adamı içgüdüleri tetiklenmişti. Olanları takip eden ilk birkaç hafta boyunca bizi gözünün önünden ayırmadı ve zaman geçtikçe daha da iyi oldu.

geçti.

Bir ay daha geçmişti ve bugün Zane ilk kez bizi birkaç saatten fazla yalnız bırakıyordu. "Yalnız" kelimesini biraz gevşek kullandım çünkü o Iron Inkworks'deyken bir müşteri adayı verandada kalmıştı. Ama en azından Corinne ve ben, o çalışırken dövme dükkanında takılmak yerine evde kalabildik.

"Hey, bebeğim, ben geldim," diye seslendi eve girdiğinde. "Duydun mu tatlım? Baban geldi," diye mırıldandım Corinne'e.

O karın zamanı yaparken biz yerdeydik ve hamileliğimde çok ilerlememiş olmama rağmen Zane'in bana yardım etmesini beklemem gerektiğini biliyordum. "Buradayız," diye seslendim.

Aile odasına doğru yürüdü, bizi gördüğünde dudakları memnun bir sırıtışla kıvrıldı. "İşte benim kızlarım. İkinizi özlemişim."

Gülerek gözlerimi devirdim. "Bizi özleyecek kadar uzun süre ortalıkta yoktun."

"Yanlış," diye homurdandı, dudaklarıma bir öpücük kondurmak için eğildi. "Ön kapıdan her çıktığımda oluyor. Fark etmez.

Beş dakikalığına da giderim, beş saatliğine de. Garaj yolundan çıkmadan önce sana geri dönmek için sabırsızlanıyorum."

"Ah," diye burnumu çektim. "Bu kadar tatlı olmayı bırak, yoksa beni ağlatacaksın. Vücudumda dolaşan hamilelik hormonlarıyla bunun ne kadar kolay olduğunu biliyorsun."

"Bebeğimi taşıırken daha da güzelleşen o muhteşem vücudun." Eli hâlâ düz olan karnımı avuçladı. "Elimden geleni yapacağım ama söz vermiyorum. Kızımıza ve bana verdiğin şey bu olduğu için dünyadaki tüm tatlılığı hak ediyorsun."

Mazeretimi bu kadar kolay kabul etmesine kıkırdadım ve bana Molly ile Dahlia'nın onları ilk tanıdığım zamanki konuşmalarını hatırlattı. Hamilelik hormonlarının ne kadar çok şey için suçlanabileceği inanılmazdı. Ve daha yemek yeme isteğim başlamadan önce bile ne kadar saçma yemek isteklerinde bulunabiliyordum.

"Izgara peynirli sandviçim için turşu almayı unutmadın değil mi? Ve şu aşık olduğum pembe Himalaya tuzlu nefis patlamış mısırı?" diye sordum.

"Tabii ki aldım bebeğim," diye onayladı sırtarak, kolunu kaldırıp arkasına sakladığı çantayı bana gösterirken. "Sana biraz da çikolatalı karamel aldım."

"Ooh, ver bana," diye ciyakladım, şekerini kapmak için uzandım ve ağzıma bir tane attım. "Yum."

"Gördün mü, ufaklık. Baban iyi iş çıkardı," diye mırıldandı Corinne'i havaya kaldırıp karnını kemirirken. "Ve yeterince büyüdüğünde, senin için de eve ikramlar getireceğim."

"Eminim yapacaksın." Ona gülümsedim. "Sen çok iyi bir babasın."

Bana memnun bir sırıtış fırlattı. "Umarım öyledir, çünkü bir sürü çocuğumuz olacak."

"Bir demet, ha?"

"Evet." Corinne'i tekrar yere bıraktı. "İstedğin buydu, ben de sana bunu vereceğim."

"Ne ."

Başını iki yana salladı. "Hayır, şanslı olan benim bebeğim."

Derin bir öpücükle ağzımı aldı ve cep telefonunun çalmasıyla kesildiğinde inledim.

"Hayır," diye bağırdım cevap vermek için uzaklaşırken.

Hattın diğer ucunda ne konuşulduğunu duyamıyordum ama iyi mizahın tüm izleri silindiğinde ciddi olduğunu anladım

Yüz ifadesinden. Arama sona erdiğinde telefonu cebine soktu.

"Üzgünüm, bebeğim. Gitmem gerek." Açıklamadan önce dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu: "Az önce bir kız kulüp binasını aradı. Ice bir kaza geçirmiş."

"Bir kız mı?" Kaşlarım birbirine çarparak yineledim. Zane'le birlikte geçirdiğimiz ay boyunca Ice'ı hiç bir kadınla görmemiştim.

"Kim olduğuna dair bir fikrim yok ama kulağa kötü geliyor." Dudakları yüzünü buruşturdu. "Blade onunla hastanede buluşmak için yola çıktı ve Ice'ın bisikletini kulübün oto götürmek için yardım istedi. Olayın olduğu yere daha yakın olduğumuz için Wrecker ve Wolf'la orada buluşup onlara yardım edeceğim."

Onunla evde sakın bir gece geçirmeyi dört gözle bekliyordum ama Zane'in en sevdiğim yanlarından biri değer verdiği insanlara olan sadakatiydi. Bu yüzden yüzüme bir gülümseme yerleştirdim ve başımı salladım. "Anlıyorum. Yapabileceğim bir şey olursa lütfen bana haber verin."

"Yatağımıza kıvrılıp biraz dinlenebilirsin." Eli karnımı avuçlamak için indi. "Corinne'le ilgilenmek ve bana bir bebek daha vermek arasında yeterince meşgulsün."

"Git." Dönerken poposunu okşadım ve omzunun üzerinden bana ateşli bir bakış attı. Eve döndüğünde bunu başaracağından emindim.

EPİLOG

WHISKEY

T Dükkândaki yeni çırak güzel bir çocuktı ve onun araştırma dönemini atlatabileceğine dair ciddi şüphelerim vardı. Tezgahın arkasında oturmak için fazla yakışıklıydı. İçeri girer girmez karımı hedef alan o bok yiyici sırtışıyla. "Selam millet," dedi yumuşak bir Güneyli edasıyla.

Ellery elbette her zaman yaptığı gibi kibarca gülümsedi. Kendi iyiliği için fazla nazikti.

Ama bu küçük pislik yerini bilmeliydi.

Ellery'nin elini tuttum ve büyük yüzüğü görebildiğinden emin oldum. Ardından diğer elimi karnına, yani bebeğimle dolu olanın üzerine koydum. Sonra onu döndürdüm, böylece sırtındaki uygun yamayı görebilecekti.

"Hey, prospect, kabinimi temizledin mi?" Havladım.

Sertçe yutkunurken gözleri benimkilere kaydı. "Evet, efendim. Bir müşteri mi bekliyorsunuz?"

"Hayır, onu karımı becermek için kullanacağım, şimdi defol git." Ellery'nin nefesi kesildi, vücudu benimkine karşı büzüştü.

Yeni çocuk gözlerini kırptırdı ama dükkândan hızla çıkarken bir şey söylemedi.

Kapıyı kilitlemeden önce ona el salladım, sonra da Ellery'yi çekiştirerek istasyonuma götürdüm. "Merak etme, daha sonra temizlerim."

"Zane," diye tısladı ama elimi bırakmadı ya da müşterilere dövme yaptığım alana girdiğimizde beni durdurmadı.

"Sana nasıl baktığını gördün mü?" Hırladım.

Ellery gözlerini devirdi. "Hadi ama, kimse benim hamile vücuduma bakmıyor, özellikle de evde zaten üç çocuğumuz varken ve ben senin mülk bandını ve bunu takarken."

Elini kaldırdı, elmas parlıyordu.

Parmaklarını tuttum, her birini öptüm. "Bu güzel vücuda bakıyorum ve o lanet olası müşterinin de öyle olduğunu biliyorum. Bu yüzden senin benim olduğunu bilmesi gerekiyordu."

Cevap veremeden dudaklarını yakaladım, ağzımın içinde inlerken tatlı soluklarının tadına baktım. Elim elbisesinin önünden aşağı doğru kaydırduğımda, ipek külotuna ulaşır ulaşmaz kalçalarının arasında biriken ıslaklığı hissedebiliyordum.

İçinde olmadan bir dakika daha kaybetmek istemediğim için onu siyah, minderli dövme koltuğuna doğru çektim.

Dudaklarımı kulağına kadar götürerek, "İyi bir kız gibi benim için eğil, bebeğim," diye fısıldadım.

"Zane," diye nefes aldı ama itiraz etmedi. Arkasına geçtiğimde sandalyenin kollarını kavradı ve parmaklarımı elbisesinde gezdirerek yumuşak kumaşı beline doladım.

Çömelerek, dudaklarımı şişmiş amına götürmeden önce ıslak külotunu kolayca kenara çektim. Nefes nefese kaldı, bacaklarını daha da açarak ne kadar uzun süre birlikte olursak olalım asla doyamayacağım ödüle erişmemi sağladı.

Dilimi birkaç kez döndürdüğümde çoktan boşalmıştı ve tatlı özünü içime çekmeme izin veriyordu.

Ama orada işim bitmemişti.

Neredeyse o çocuğun kalmasına izin vermek ve bebeğimin benim olduğunu anlamasını sağlayacak kadar yüksek sesle çığlık atmasını sağlamak istiyordum. Ama benden başka kimse onun geldiğini duymamıştı.

Ayağa kalkarak kemer tokamı ve kot pantolonumu , belini kavramadan önce yere düşmelerine izin verdim.

"Sıkı tutun bebeğim," diye .

Ellery iyi bir kız gibi söyleneni yaptı, kıcını bana doğru yaklaştırırken elleri koltuğun derisine dolandı.

Onun sıcak ve bekleyen amına kaymak eve gelmek gibiydi ve etrafımda sıkıldığını hissederek anında hırladım.

"Evet, Zane, çok iyi hissediyorsun," diye mırıldandı.

Tenlerimizin birbirine çarpma sesi boş stüdyoda ve ben daha sert ittim, her itiş beni daha da yaklaştırdı.

uçurumun kenarında.

Ama kadınımdan önce gitmeyecektim.

Aramıza uzanarak başparmağımla klitorisini daire içine aldım, bana karşı kıvranırken ıslaklığı parmaklarımı kaplıyordu.

"İşte bu . Benim için gel. Adımı haykır. Benim olduğunu söyle."

O dar amını sıkıp sikime masaj yaparken ben daha sert itiyordum.

"Evet, evet, Zane," diye bağırdı.

"Siktir, evet. Sikimi al, bebeğim. Sağ onu."

"Ver onu bana," diye yalvardı, sandalyeye daha sıkı tutunarak ve bana doğru geri iterek.

"İşte benim iyi kızım," diye homurdandım, sikimi sıkıp etrafımda sertleşirken.

Kısa bir süre sonra onu takip ettim, kasları etrafımda dalgalanırken coşkuyla bağırarak doruk noktamı uzattım.

Sonunda nefesimi tekrar toplayabildiğimde, çalışma masamın altındaki yığından birkaç havlu aldım ve onu temizlemek için diz çöktüm.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye alay etti kocaman bir gülümsemeyle.

"Bilmiyorum, belki de kime ait olduğunu bir kez daha hatırlatmalıyım," diye söylendim ayağa kalkarken.

Ellery kıkırdadı, ve I gülümsedi. "I Aşk Sen, Zane Whiskey Thomas," diye fısıldadı.

"Ben de seni seviyorum bebeğim. Hadi gidip minnoşlarımızı alalım ve eve gidelim." Karım etrafına baktı ve kaşlarını çatı. "Senin müşterin yok mu?" "Yeniden planlayacağım." Ses tonum sertleşince ekledim: "Önce o küçük pisliğe geri gelmesini ve buranın her santimini tekrar söyleyeceğim. Lanet bir diş fırçasıyla."

Ice'ın kazası hakkında arayan kızı merak mı ediyorsunuz? **Buz**'da neler olduğunu !

Haber bültenimize katılırsanız, Amazon'da yasaklanan The Virgin's Guardian'ın ÜCRETSİZ bir kopyasını talep etmek için bağlantı içeren bir e-posta alacaksınız.

YAZAR HAKKINDA

Elle Christensen ve Rochelle Paige ikilisi Fiona Davenport takma adıyla bir araya gelerek size alfa erkeklerle dolu seksi, anlık aşk hikâyeleri sunuyor. Sonsuza dek mutlu son garantili hızlı ve kirli bir okuma istiyorsanız, Fiona Davenport'a bir şans verin!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.